

DPN 6794

लालहिराको कथा / LĀLAHIRĀKO KATHĀ

Title :

Run. No. 7519

Cat. No. 6

Micro. No.

Subject *mahātmya*

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt.- New. / Maith.- New. / New.- Nep. /

Size in cms. 24.5 x 16

Folios 36

Lines (in a page) 19

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

बाबानानी वैद्य, रुक्मप

Date: NS / SS / VS / KS 1964

Ruler / place

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

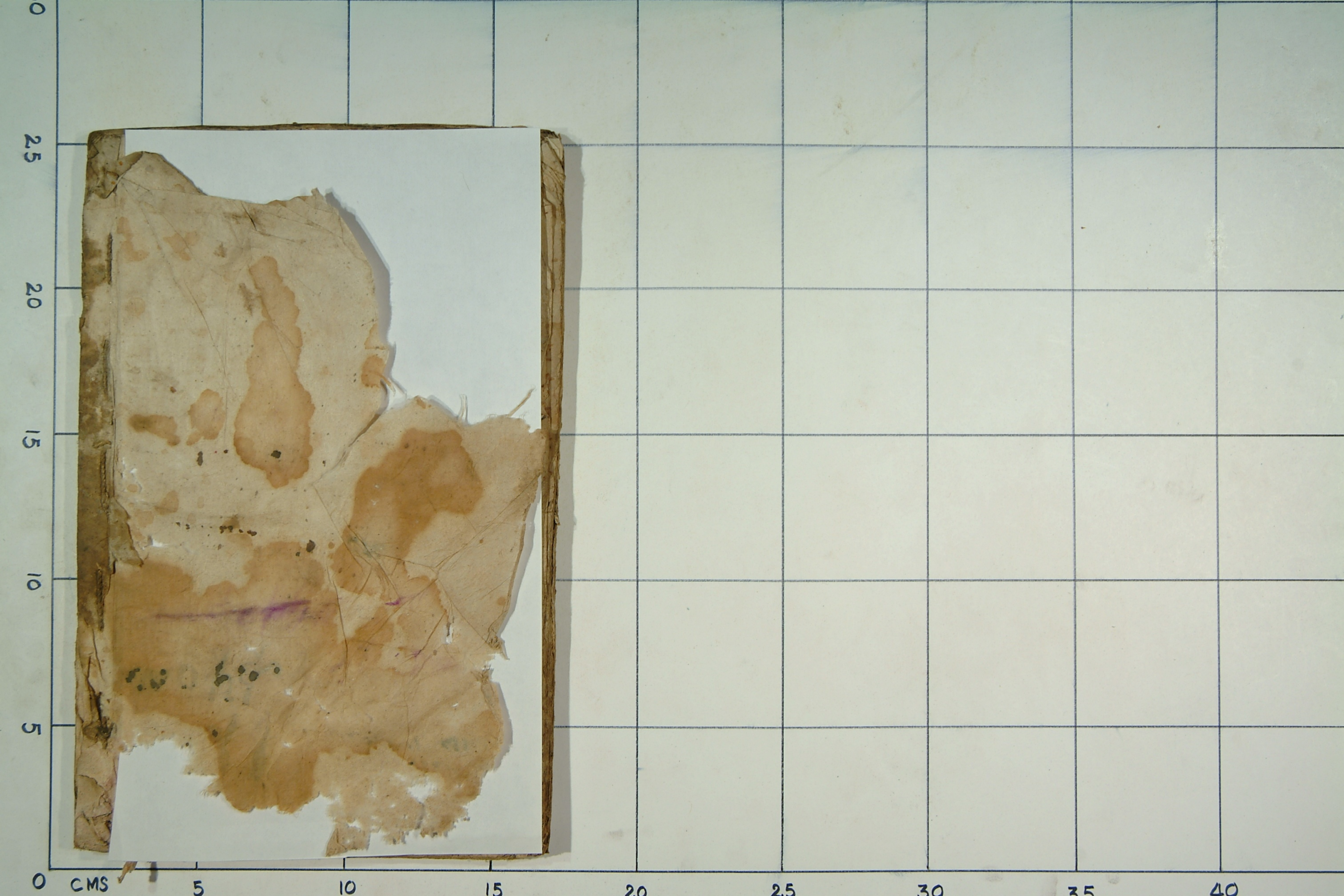
Illus. :

Material : palmleaf / paper / thyasaphu / *nepali*, Bound

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

अथ लालहिराको कथा इति श्रीविष्णुपदविरचितायां चन्द्रपृहस्पतिस्मृतौ
प्रीतिपुराणे अष्टमोऽध्यायः ॥८॥ इति श्रीलालहिराकोथा प्रथमभागः समाप्तः

विंशत्य - ५१९ - ना

॥ विष्णुनामकाव्यम् ॥

[illegible]

25

20

15

10

5

॥ कथा ॥

वनाये को लोलेवधीचाका भीजगो वासमा दुवैपही पीपलवा कावलाई
 फेडमा अविस्तृत एक वकठगा तुजवातामने वधुहेने चीताएवही वनाये
 म्नातहातेसु क अर्जको गीरा (धर्मशास्त्र) देतोहू अर्जवलाकाईवक
 नवलीका अन्त चरुड इहि ईलाडीको लोकोचलेपनी पुगेगएतेस
 पोबामा अदुतागएहोसुअनी ५० जवानडेसिका सेकावठल दूडवका
 गतेजनी एकीडिचेयन । ताहसजिकमा सुनूनीको डेवल वनाईत
 हा लक्षितारणवाको मुनिहामतग गते ताहापही ५ ब्राम्हण पुतावा
 ह गर्भभरी जागीरि एवेताहापही पोवको अलीअधन मेलेधीनी
 वाकीकागधीका भरीहेतमैगा माग हेडि संमुएमैडाकाकीअवेछ
 पातुआमरुइका ले नीलाकाका गहगाहू धिजे कोहीवेची २३
 पावत लाग पतको लागले धेरेमवीनी लवको तीभलाका धनपा
 वारुलके तेपनी म्ना ताहापही तीडवेजता तेलेसहा माडीवभा
 भीषमागी वार्ह जेकावेग भया कले ताहका माहादुख वार्हहेका
 धील वकभीलमा २ धुमा २ मधुकागिमा डंडय ७ कीकीभेव
 काठडिमा पुगेछन भोकात दुवैदुकाकी चीयेगहलका कासेह
 तेलेवकमा लमडका मा मधुवका दुखडेने वीने
 भेने अलावे ब्राम्हणपुका वमला उकीमपले का
 लहापाड कासागगि वये का माग ताहापही वहाव वक
 काहका लोडको जेवका ब्राम्हण आकावका कागिपककी
 भाये ब्राम्हणिलो लवये हके हिम उमेका भाय अवेक
 वावत भुडिब्राम्हणी लाईभा ताहापही ब्राम्ह
 भी आकासगिलाई भयिन हेका तागाव तागाव
 गि सुडक वम सुगे डी व्हाडि तपाई माहि हन

॥ कथा ॥

ब्राम्हणि सुल २ सीत वलिका वये तीपन लागान धेरेवेलायोभरी लगे
 ती लगेती मोलतामाहालीन तेलेवेका दूड मनीतागको मनी पवि वलेका
 हेछ मोपरीवयेलेगिरे व्हाडिपोछ तोवये ब्राम्हणि ब्राम्हण दुईजनाले
 वानलापदा ब्राम्हणका हात मागिपोछ पुकोडिरी ब्राम्हण आतिवुलीहुने
 धाताभरी के मधुवीनेकी लहामा भाये तहापही दुवैजना कएगकी
 ग अवयाहावेवार्ह वलमातो कलेगर्भभरी ब्राम्हणिले मंडा पवि को मणि
 लागे मंत्रीलाई चडाई के हिडीपोभवे के हिवावे कले (पोठाठर) की
 व्हाडिछ मजाछ भरी निवुका ब्राम्हण मंत्रीवीक मल तागाव वे
 दमा पुगे भासीवाड चलाया ताहापही मंत्रीअक ठे ब्राम्हण डेव
 का केअर्थले उगाको भवभडा ब्राम्हण मधुन हेमाहा एगा कीमणि
 हजामा तमागएई केहनागठहोकाभने आसावे हाजीभकाकेही
 भरी मनीतमा गलेयु तवमत्री मधुन हे ब्राम्हण डेव कागि म्नामणि
 मोल कतीही भरीको धो ब्राम्हण मधुन हे मंत्री लहेवा सोमना
 भरीको पातुका जो मन्त्रा नागाएवी ववकीर तोही मोलम हा पलाव
 तापावे ब्राम्हण जाका काको के काका अनेपोने मजवीज ब्राम्हणिले
 वमानी लहा मनील मनीको वहाली ताका हजामा म्नाह वम गगु
 न वहामनी मनीवाह काव म्नाडेडिने मनेमने मना म मनीडेवीहका
 लोकाहताका जीवतालागी डेवावे दुडका का एवी लेआफक
 हातमा गगि हागि हागि ता मणि मीनावनी फका तेले मनीवा
 म्नाडिपन म्नाडेव तागापही वहा कलाअपगा
 कोकि म्नाडेव तागापही वहा कलाअपगा
 कोउतां गले अनेक ताहका च दिगि म्नागाह

अनेकतरुका वनजलजि नगह एउटा वनवा एउटा वनजलजि नगह सो को
 पुनः अनेकतरुका एउटा भाए एउटा वनजलजि नगह एउटा वनजलजि नगह
 एउटा वनजलजि नगह एउटा वनजलजि नगह एउटा वनजलजि नगह (खडीकाडेवि) को
 अतिरुको विधीले पुनः गोल ताका पछि पग्या होत न अतल जाते
 (जोतिवीलाई गकी वगैले) ग्रह हो जाते (जमकाउले) ची
 हा वलाई गमाल भनी एउटा ताका पछि लात प्रख्यात गमाल
 का एउटा कमा (एउटा को छोटा) भये मंत्री को एउटा लेखी अमो न
 अमो न हाका माका गमाल एउटा को होछन् सो माका गुणवला
 एउटा का हात का मणि वला फुटो लात पुनः भये धे ईसै वला मा ले
 हाका को हा भै मा वला फुटो हा एउटा भईछन् (मन्त्री लेखी छे
 एउटा पुनः मा को धियो ईउवा ले मलाई छोटा जीवा को हो भै म
 तुलावी भागले अनेक प्रकार हवै वलाई गोछन् जीत का गीत छे ई
 (खडीकाडेवि) को पुनः गोल पग्या होत मणि जोतावी हवैलाई
 नीम तागले धेई धवई गम एउटा हवै जीतावीलाई कंगाल को क
 त्रिड मनी गमाल जिजीतावी हवै लेखी लवलाभ (जोतिवले)
 उवी भैते ताग एउटा जीवा ताहा पछि काडे वि पुनः मन्त्री मा म
 मा का ता (माका) मन्त्री जीत ई सुकु पक्षका चन्द्र मन्त्री वरुन
 एउटा पुनः लात वली हवै पुनः ताका वरुन को पुनः पुनः ला
 पाच वरुन को पुनः जता भये ताहा वि वाप पुनः ताका मनी गूले व
 वेलन का होई जायती पुनः जता भये पुनः ताका मनी गूले व
 वली धातु पुनः ताका होई पुनः जता भये पुनः ताका वरुन का भये

हनुको पुती वड छे गोल मन्त्री ले मलाई अवागल पछि भैते धिक्ता मन्त्री ले
 वावाह मन्त्री वला भैते हो लावले वा (कमा) वोजन लगे १ उई नाइ उठन् को
 मा वोजन भनी वला पुनः उठन् उठन् उठन् उठन् क चन् एउटा को मुण्ड के काम
 नामगो को लहा छे छता हाती क चन् एउटा को छोटा कालिधन (एउटा कमा)
 भिसा मन्त्री वाया हुने मन्त्री का मन्त्री एउटा छन् तिजई एउटा हुकु
 मछन् हे मन्त्री अवागल कमा का वावाह मन्त्री वला भनी कते एउटा कमा
 एउटा के एउटा का हवै धाई छन् को वोजन मन्त्री भनी हुकु एउटा को
 पा लो हुकु मन्त्री मन्त्री वली वला वोजन मन्त्री वला लैते वला एउटा
 को हुकु लगे मन्त्री वली वला वली मन्त्री वला हवै माहा एउटा एउटा कमा कालि
 धन लगे कलाता पुनः जीता मा चन्द्र पुनः लहा छन् ताहा एउटा चन्द्र
 वडन् मन्त्री वली कमा का कमा पुनः मन्त्री मा का का मन्त्री मन्त्री वला
 लेप पुनः वलि होत मा मन्त्री को छन् मन्त्री कला एउटा कमा लो वे वरुन
 मन्त्री तीता मन्त्री एउटा वरुन पुनः मन्त्री वला मन्त्री वला चन्द्र वरुन
 वी कमा मन्त्री को कला हावा एउटा कमा लो माग मन्त्री मन्त्री हुकु
 माग मन्त्री को हवै मन्त्री वली हुकु मन्त्री पाच छन् को वावा होई लगे को
 मन्त्री कला मन्त्री वला का धोवे ताहा वला मन्त्री मन्त्री कमा वोजन मन्त्री
 का माग एउटा मन्त्री ताहा वला मन्त्री मन्त्री पुनः ताका हवै आका
 अ कालिधन मन्त्री मन्त्री मा वोजन एउटा कमा (वा) मागि छन्
 मन्त्री चन्द्र पुनः मन्त्री वली पुनः कला वी वला एउटा मन्त्री
 मन्त्री का हवै मा वली पाटे हाती कला धिक्ता क चन्ता मा

लाल भुवका) एउ कुमाय पता ध्वज भसा का बुगुगुगुमाए गरी
 लपुलाका बाबा एउका जमीना तेजवायु छतु महाकीकना हिरा डीहि
 भसा लुना के हावी भाषा का हो जो आभाय एवली छ तहा डी प्री ते मी
 वीकमल मनुमि ठ वरु जै वरु वेनु भो कना अवलं डी छ भने एते
 आम्हा हनु पनी वृती हरे १ लाव को लई पाण को ओरी तहा डी ह फ
 की आका माहा एउका हनुमा डधी ल भो लं उ छि एतु तेने तप
 माकं चर दल अगि खलि भे जोति वी हनुमई डक भरी हुकुं डी डा
 १ आठ पहिपा डी जोगि वी हनु डाकठ उपा म चीत जोति वी हनु
 एउगरे एता का हनुमा डधी ल गना तोमो तो वी पडी तह हुकुं ले
 पुता ग्रहणा अलल गुरुति धेहा ई विवाह को लामगी गत लाये
 अमोल अमोल लारि अमोल अमोल गह तई लाडी पांचडी तमा
 तपा भरो ताहा पछि अतिक डेल का वागह म्ही काया अतिक डे
 सका एउ भगुगुगु तागी लाई नो मतो पछई वी ला पा एतिका
 नाम लुने वीती के अति काजा भाग एउ मता डधी ल भपा हुका हा
 ती गाए एक नावे कलये १ कल्ले डी (कलल बोको) एक गज
 एक हजा पाच लये पंध्र मंडे डी हनुला हुई हुई हुना एका गहना
 कपडा पछाई कल्ले डी मंडे डी का तीपुण मी गा गाने एक
 त्यागि मंडे डी हनु इमाता का वरु डी विवाह ममका मात्र
 छत अमुका एक भसा एक भसा इहम का दव्वा अनेक का
 माजह हनु को मता वजित हुन्थे पछाई का कल्ले डी
 ली लीत पागुनी बा माह पंत तह का पना अगुगु डी

छिकल्ले डी तिपछे मंडे डी ताहा मछी आता गुज जीते (लिवाही) हुई
 लावलागे तिपछी हुंज हा ताहा पछि मत्त मत्त हाती बाबा पवत जला म्ही का
 छ लागे ताहा पछी वरु पाती अतिक लिंगा गीका छोडा एक लाय तिपछी
 एक एक भाग एउ वरु पाति छोडमा चये को प्रहा हील म्ही ग वाह लावनी
 ती छोडा छत ईका बिच वी चना पे नैवाजा हनुमति वजद छत ताहा पछी
 एता के चत डी का म्ही आई ई क नाथ हनुमा म्ही चना एक हा डी छोडा कल
 का मा बला का एक म्ही ये क तिज धिया पम हिला वले वरु पाति हनुमा वाध
 म्ही पछी बाबा अली कं म्ही पवत गोल ग हा वाह डी म्ही हुई नाडी वरु
 काट माथे का धिया मोही ल म्ही वरु पात नाम वाछी आता को दलि कैला
 ही एका वाध वरु धुती हु डे एक को म्ही जिती तम वा जीति पात म्ही आ
 का ई म्ही कल्ले हु वले जानि पलि कमा हुका हा वाई हुका हा वा
 (लिवाही) तिक ई म्ही कल्ले वरु काई को ला घा मा डेल ए दीया ताहा
 पछी कला हा एउ वी क म्ही वी वाह हुत आलो भने चाल पाई ए
 म्ही वे हो ल गली भे कल्ले चाल न पाई लाल भपा का ठा डी जडी भ
 हु लाल भपा का ठा डी मापुगी अगुगु विवाह हुने कए भु भरी कत पुडी
 भरा एता को अमु हा एहि गी आली का मलो डी ला जो तम का को डी
 ली का ल म्ही हा तोती लाई आ ग के भो एव को कमल पुष्पा मलो
 एवोई लाया जलो भपा को छ लोका मल गभत भन्दा हिए भै छत ॥

सदा सर्वदा भक्तिपूर्वक गदधिर इतनाई माग्न आइने वर
 पर एजाका भाएदा हनुनेरु बापेका छतु भने तिमीलाई पने
 जयाईनरु योका कसे सगत गरि धाक कि जाई भने वोकाम
 नो मंत्रोवी वारु भनरु हेवा म्हा ए देवता म नई तिने कन्या फ
 कालुने ई पाई तिकाई भने ब्रह्म एले ए एमि मवी नई दिये
 जाई ति यो कार्य सिद्धि होला परंतु छलक पात गरि हुने छैनरु
 भनिदा पा सो ब्रह्म ए को वचन लिई आकु म्पलु काई स्वास्ती
 माती लको कपडा पैसी नाम पनी विलोभा एवी तिने मै आलाई
 माला गाथि लै जाते मालीनी (इन्द्रमालीनी) का धपुगी नही
 फल मालिनी लाई योग दीई ठुलिआमा मतपाओ की छो टि भ
 नार इन्द्रमालीनी मै एहीनी को छो टि रुहावाड आई लगे एआ
 माह रुलाई झैं वैद्य भनी सो वपुछ गरि संचैद्य भनी नवा म्हा
 (इन्द्रमालीनी) मपाभा को धात पीत गारि कत फल को माला
 गाथन लाई तहावसी पाँच सात दीन सवही सावका फल को
 माला गाँधतमा सीमा जु भईन ताहा पछि तिनी लोभाले मै आ
 काहलै जति माला अंगकत हका फल हर को अति एमो पाए
 गोथिन लोमाला इन्द्रमालीनी मै आ अवस्था श्री म्हा
 मन्त्रावी चारि लोमाला लक्ष्मी प्रका हजम लगी मै आका
 अगाडी एवी कीदा यो कहने गाँथा को माला हे ति सोधी

मै आ लालहा मै एवी की छो टि विलोभा धाया की छ यो कहि जाया
 एह छ मै लेली काई सधई एको छु न ए सो भनी लाती माह होला भनी
 विनी गति तव मै जा भन्थो छ मालीनी ते ए छो टि विलोभा भने लाई मै ए
 हजमा पठा भनी तव ईन्द्रमालीनी एआई विलोभा लाई डाकी मै आ
 कहां हिंड भनी साथ करि पुमाई तव पी लोभा (तु कनि मालीनी) लाई
 आही एव छ तामी जाई भनी इन्द्रमालीनी आका धरि विलोभा ताहिं
 वाक एवा वि वली भईत अदिदीत मै जाले पुमि याका माला गौधी छ
 काई थपै पहिता हले छो टि दिन बीती सक्ता ते पनी ई मै आको लक्षतथा
 हा भयेत भने मन्त्रावीगा नकली मालीनीका पदमा पो के धियो
 अस्मात् प्रकटीत मै जाले सर्व लक्ष नि स्वास्ती ठक्का गेहा देवी छर
 ए के मन्त्रा जह ई नले छ आजवी लोभा मालीनी मै एह गुमा नाच
 देवाहु पछ भनि रुकन दीईत ए विलोभा विनी गछि मै लेना चगात का
 पुताली म्हाया की छैत कहि लायले हो हज को मन्त्र वली हुने मय
 ली मालीनी का धाया जभे की भनी विनी गडि मै आ भयत आहाती
 मोस ए कस्तो छ भने मातु छ हिमालय पर्वत जस्तो गोरे का मग
 नीमा नीमते न्माली हिन्नामा पति को हिति मी लाई भेदाई छैनरु
 कएवा चीत जर्त लाई तिमा जती मै एद्वी भएका कमा छर कीति
 छैनरु गो पदाता छ छर लीमा पैछा डे छिछ भने तिमीले नजा
 नेको कोही छ जेन भने तिमाले अवस्था नाच देवाहु पछ भन्दा

ममतावीलोनावाचागुमईकोजक्षणवाचागुमईकोमईगु
 आजसमकेहीपनापासाकोछेकसुसिपतिनीनेगईलक्षणाभु
 नावभाईकाछेअतिकसोंगगईहेईभतेकएसमाएवीनाच
 गाएगईगईकाकाकोनकलमैभकेसामिधईगईगदी
 मेजाकासामिधितिसलक्षणएलाएभतेपुत्रीसकोनाची
 पनीसकीहीइडमासुनकासाईजापतेहासुताचमाकोकल
 केपुतिमैआमपातागजकमारअवसेसुसीगईनेकुभनेनका
 छहईकनकेलेगाईकेकेनाचनुईलादीमैआलेकमीबावमो
 जिगईबासहीनावीताईताहपछीमैभकेमकाकाकोछाँ
 छहईवोलाईईलासवेलक्षणविचागदीस्वाजीमागीस
 हहछकोभनेसकागईकेरिहल्लाईवोलाईसहलाईयेका
 मालगीआइपोलीहेयोस्वीजातिहोकापुहसहोयोहुईमैआ
 कोसुविभूपावामासमाईचड्यकातस्थलमा१५१६वर्ष
 अवलापरिलेसमातिलीजादातावटिमावीसोभ्य(नकली)
 कोछोयविगछनेपरीलस्योडतप्योडगईपुगोकेरिहल्लेभो
 पोलीहेदीलावेमावीसकोचीहदधिमेजाकाहगुमीआईमेजा
 सहिययोलीमेमावीसहेछनमर्वहोआग्याहोसभन
 मैआलेमेअमगीन्याईमगीतएवीसोभाभयाकागद्वाराहमीरी
 (होको)वापलाईमेजाकाहगुमीडावीलगेहापछीमे

आभछितहेकदीवीलोभाआनमेलेमदकोसुबहेऐइभनेपुगागि
 १३३लेनाएणकोमाजेदानपजाआजागधोसोमेपुणभंगगदि
 योभनेगिमीकेअर्थलेमेहगुमीआईकाहावागकेकोनलेभाहाभा
 पाकाहोयस्काकोजवाहजताकोतलोसुलसगएदेईभदाविवाहमीत्री
 भनरहेमेआसाहेवतपाओवडीएवीवतिसलक्षणलेकायुक्तभया
 कोहुहुईभनेलुतिकेलासपुभतेधाईकाएजाचडवदतकाएकमा
 आताहोगुमिहनालेतपासाईमासभमिभविवाहमीत्रीलाईवदपोमैले
 हगुमीलक्षणविचागतिकानीमीतमागिमीभेआपाकोहुहुकोत
 वलक्षणविचागएतप्योहगुकोलक्षणभेगवाहिसालक्षणकाहपाओ
 भाछितभतिवीतगडिमेआभनकाहविवाहमीत्रीगिमीवावाका
 हगुमीमलाईमागतपतीवावासीगधीगिगछभनेमीमीसंगका
 काहामिमीतधाईताहापछीनकलीमालीमीतहावाहाआईनकल
 कापोलाकरीकीमदीतापोलाकविहीहाहादिपोमीहुईयाजतामावी
 समीगलीएमाकाहगुमीपुग्यामेआपनीवावाकाहगुमीआईपीत
 लाकीदेवगाहमेआताकसेमदकोसुबहेदितधितआजकेअ
 थलीआहावसेकीभनेसवजतालगेओफताहकागर्वलगेतेसे
 वजतामावाहमीमीपतीमाहाएजकाहगुमागुमीहुहीकनसजाम
 मईउभकनविगीयोग्यामाहाएनओसासाभयातावविताज
 कडिथिजेपुनरहुईमेजाभीमवाटपितगछनिपुवालेअवमे

बीवाहगदिउपय अवासेमएवापदिमोभाह अघीवाह
 आउछ तेसिले भवेवमोजिगी दिनु । भतीर ताहापछी
 मवीविगीगछे हेमाहाएग हजु को एग कमालि केव
 सपुका एजावद वदर काओर कए अजलाई मेजगलकी
 प्रीया कतमोअत आयाकोहुँ तो कएकहकलाई केहुँकपक
 सिछ तोकएलई अडिजातपावा वादपाहुँनेधियो भतीर
 तीगडी एजालेहुँछ आरिमाह एग चदवदर काएग कमा
 लईरिछभती हुँकेमुनाईनेवितीके विवाह मवीले साईपा
 दोभने लावहएआको औठीछोरागयाध्या केडिनुपछीके
 जामेपु चदवदर एजाका हजुमजुमे धियेमेसे ११दिन कवाहवी
 कोडीसहाथियो ताहामर एजभला डीलधीकमान कछोए (सोव
 एरुम) लेतिने जखिप्रिया मेजासंग प्रीलाए लापाको छेनेसेका
 धागे विवाह मजीले उगाए एजावकीरगएसके पछेधतएभ
 सीहले काहावा मालु भनो केहो केकामले काहा मालु भलाको
 हुनुहुँछो भति सोधतीगडी सबैकर (मेजासंग गपाका) मुनापा
 एभीमराद छोरि सोवर्ण रुपा मुतिहेकोविईन नवावु सेगवीती
 गर्वआई विवाह मजी लेलकोरको स्व रूपदेविदेमा छकपोह
 न मानोईने मेजा अहां आपिछके भले पती जेछ तहापछी
 वावुस गभल लानी हेवाका मेरीसीतीती को विवाह हुनलोछ

बिहाभेसकेमछी भेटमाजीलाछे तसर्थ पकपद भेटपापाहुँछो भने
 लागेकोछ भतिबीडामारदा वेडावीई भेटपलपानी बसिले जाभकिभजी
 गको वसलि कीती हुँदैनो लाछीमानातुताथलीईकन छोरिपठापा दलगीन
 डपछी मेजाकोडमा पगीकन कमादिदि डावाला मेजा (सीतीती) भजा
 का हाईमापुगि होक् भेटगए कतधती अछीलाए डीरु एनईआने वगुहोत्
 भती आक्रानजिके एवी भलाकसाए (वागचीन) गए मेजायेडिपण्ड
 पावीतीगछीनु हेमीतीतीसाहेव हजुकीवीहावा बहुतताज हुन लागेपछी
 हजुको डलनुहुँछा छेन भनेपुछी हजुकीडलनु गने आयाकीहुँ ओहजुपी
 डल पावहुँछे आउडवी मेरेचीन आनडहमाछेन मेरेजाए हजुपी
 ग रहमाहजुभन्दा मचाडामहुँ किहजुकोत्वगीनाम अछीहुँछ त्याप
 तीकेहिधाहछेन एहजुहाजापुछी वसीछे डुवहोला भनेविपुमलाई
 हजुको फिक्रि लागे (हुँछ हेमीतीतीसाहेव सीताकोरे मेरे वितीचडाईका
 धिजा भतिचुपालागी मेजाभछीनु सोधत हवल भन्दा सुवर्णरुपाभ
 छीनु हेमीतीतीसाहेव हजुको काह केनाछ सोकहिपक्या भतेसेआ
 धामा मतवेयेगए दित काहहुँछा भन्दा मेजाभछीनु हेमीतीती
 मेरोकाल योसहकावाही एपूर्वदिसामा इन्दपोखी छनेसबोवालिमा
 सीतामुनको माछेछ नेत्कापेदमा यकहिआको हाहुँछ तो माछेमा
 हिाकोहा भेत वाह शको भया मयछि भति कहिनु सुवर्णरु
 पालाई आजात हवल धीरेदित भयो तपाभीका बुवासाहिवा गता

ॐ होला भद्र हयलभति धोक भद्र गरी आका वागु का धा
 मई वापुलंग मैजा मितिको संपुर्ण हल विलास सुताई
 हवावा तेसे मैजाका दवा प्रदीमा सा प्रदीमा विष्ट तेस मा
 योरा सुनको माछाछ पोमा छाल्याई दिखे भने मआहा वल्लु
 ल्याई देगे भने आहापनि वल्लु कालहालि मलीख भकिव
 एका अडी वडी गरी कत रुत काउठ जासीन को दोध बावुजा
 छ काठ माहालि नहजो जादा २ ईदु पोवासा सा रमा
 परि सके पछि पुमि जाह हावा सुन को माछे जाल मापी
 आयो गोलि भने को माछे यहि दिख भन्ना वरी सो माछे
 पाईहा (सुवर्ण रमा) छवि मे मकात मा लगी माछा को पेट नी
 री हाको हाकिग लामा लायेका पोरे का साथ पुपडाई
 सकिन् तसे मा वहा मैजा लादिन प्रियापनि मुक्त भईन् ॥ १० ॥
 मैजाका बावु (एजाता गरीत सम अन्न पाती भे एहि रोई
 कवु पतागरी अने कतर्हका कासको रुद भवा तिनका भेमा
 एडा रुले वा पदिवाई माहा ए मत्सा को चाल यसै हो
 मजमे पछि अव सम मछु भान जाहे छ सुतागरी कहि पुम
 सकेत भनि वरापा एजा भक्त ह मा एडा हा ॥ अव केला
 सपु को एजा लाई कज बापु दिया हो ॥ भद्रा यो हुक
 सुनि वितीगर्ह ह मा हाज देव को विला अया (कुले

जे मतामि सकतु दिख केला को स्वर्गवास भयो भनोला माहा
 एजा कोने काको लोक नगी ववरी पोह भद्रा एजाई से रीया
 को रुद यति तेसे एजा (कात ध्वज) का मुल कमा आका वृत्
 जाई भनि हुकुं दिपा सोमो को लगी कौते ज कुल मा काली आवे
 छत ॥ ११ ॥ गोलि वी वाह मैत्री एजा वरु चन्द्र काह रमा पुगा माहा ए
 एजा कुमा बापेक योरे (वाली) एजा कना वलि प्रीया अने
 लक्ष गले युक्त भवाको सहा ईक्षा पुको मागी आया भनि पीतिव
 कायो तप एजा मैत्री वाह सँग सो आगे केहि वक्षत दिया को
 भया वपात गभद्रा मैत्री वितीगर्ह ॥ हीर द्यु सुनको पाईला प
 रे हास्ता चंपाको कुल वल्ले रादी मापनी तिलो तमा अपल
 गलि छत अपल एजा कमा लाई गिने कना वीहा ग ए विपु पछि
 भेला ममा वी चाली लाई पागे लेत ल्याई लागु हो काम कर
 को (लागु लेवाई) दिख छत ग एजा को ही भरी मैत्री वीलाह
 ले वितीगरी एजा सुति मर भे गहना कपडा किन मेल गरी अ
 नेदु डेलका एजा वगी सहा मर हल लाई तिमो मवाई पोछाई
 भेला गरी कला ध्वज एजा कमा को वाया तहा जे १०० डी तमा
 बीयात पुयो कला (लादि प्रीया) का बाबुले लिइया गाम गी
 ति पलि दवाई मा लागे अने कप्र का काधारे करु अने कथोक

वनाई व्याई लकेपहि कत्वा कावा बुने आका मी बीलाई यका तमा
 शकी भेदीने हेम श्री एज वी पात्र भन्ना व्यापा कत्वा भन्ना मुक्त भेई
 अवक लो गहि ईन जाई बुझा न्या हो। सो अकील गिमीले तगा हुने
 भक्ति एजा न भन्दा माहा एज बीज मे जाफी मीतोती सुव एरु वाक
 ला छरु तिवै जाई व्याई कला दात बुभया कलो होला भनी विगी गरी
 एजा भन्ने असल कएल यो नू पा चजता लीई लितु मानु पछि
 भति छुलि गछि एतो एतु गणिकर मे जाकी मीतोती सुव एरु वाक
 व्याई नू गिमी पावै जता लाई सुवेडा ईने छु भनी कत्वा लीतु पठाया न।
 तपति पावै मता मे सुव एरु वाक छि एतु गणिकर व्याई कला दात
 गछि पावै एजा नू बुझी लीई गये। मोली व नू दुएन कर्क ईन
 आपा मात मर्जा दा लीग नू जाई लाई वगे वाका धा माका
 गी एवे। ते सरीत यात बीव गहि भोला नू जात जाई सलु एलात
 संग विडा मागदा ३४ ईत माहा एजा नू भया वडी पाहुडो हो भन्दा
 हं प्रज भनी बुझे वी भाग ए १०११२ दिव वसि तहा यको अवता वि
 शव कला धा जी गहे ताम लाई माहा सुविसे वीयो पां नु बुवाको
 हुकी १ केडी वलु मे भया को धीयो विगी मो को हु भनी विगी
 गहि एवता लु सलु एने को लाई अनेक तह का वाते एवनाई
 भी पा लाई बोका ईति भाग पाधी तपा हाई को ए लाई धा एजा
 का एवज आकी एली को लक्षेव के को हरे भनी आका ये का ती को
 ठामा कमी विचा मदी कोने लक्षे एजरी मीवी वाहुले भते व

मो गिनि मी ला मंवी लाई डाको अनेक तह को मातो गहि ते लेव पा
 न गन्ना को लक्ष्म काहा छ। लो देव। भन्ना मीवी लेने ल एली को
 लक्ष्म अघी देव्या जलो कोने लेने छ। वास्त पयो तहा यको
 मीवी लाई जगत मा काग काद भनी वा को देह ललाई हुकी पा तो
 हुकी नावी मीवी लाई जगत मा काग लेव मता पो देह मीवी लाई
 आज वयो भनी भनी होलि या का धी आ पति तिवै वा पो दे मध्ये
 की शीवा कुकी पो दे भन्ने हेमाई हो। एजा का चीत छीन छीन मा
 की छि जिले हामी मीवी लाई एजा का अमाई मा न्दी ते लेव वता
 मेरे मीवी कोत मा न्दी व्याई ला भन्ना व्याई न व गिमी हू छि मा छि
 भने के कएले मता पडी छि भन्ने भन्दा कोठी वोजन सकेत एगि वी
 वाहु मीवी लाई जगत मा पो दाघा (कात्रो) बवाई बहि व हु वल मन्ना
 तलाई हामी बाजनाले दत्ता यक मता अछि वात कए जिला धी
 शन मता होला भनी ताली योगी आपा एजा का हजु मी पो देह लले
 मीवी लाई आयी भने तमा वा एव्याई न पठाया तो कए एजा न
 लया तहा ई प्रात को हव वय पछि तिवै एजा ती का छे लठ भनी कव
 लडी पभन्ना वन मा गिया एजा न ल मादी पी वाताना ताह का
 वये वा ताहा अनेक फल फले को भाग मरवा मना चलेन तही फल
 हनु मा वा भम एने हखि गहि का एई मातो ल्या गि एको न फल ई
 छेले आई वतापा का छे छे मीला स देह लाज्जा यसा सो
 भा ताहा को देवी कन ली का ए को ज लाई अकी पो ज गत मा

यलोचना कलोहो । नितमोह जाथाभाभवावताम नजई मुता
 ईभदा एताको सुके मुवी साकाकोन भन्दा हमाहा ज हगले
 जागी गमाको २२ वस भया हामी जागी भयाको पर्व सोहिव
 वदेयिहो पालु अघीदेव्या काधियन ताह गुका प्रतापले म
 मो लोवयगई आजे देव्यो भयी विमो गोर एता नेसघा भोव
 पला चोरीन गुहा साणिफ मोताले भरी भई भयाको देधि
 एजाह तहो छ पद भया साका हसी की वेलन लागे फेर
 ही एमोति मात कजगई पलंगमाधी अवेक ताह का बी ध्याई
 क तेसमाधी कोह आति मुक एतकल मुलक्षण ले गुण
 प्राकी पेठ भते बी एपाफ तेसे पलंगमा मा एलाकी यलो
 वमतकोरि एताके हीने महावसे वला वसे संध्याकाट भ
 को एता आकावा भाग्या एतागीत को प्रेकने तेहि मो कट
 काहो माते लई हए सधे बाध एताव लागे पेठे डीते मडा
 एताले आकुवीये गीएछतु डीथागी हेत जाडा भाभीति भया
 की देयिछ ताहा पछी १० मीहावीते पछी तिर लई छोले भयेछ
 एताले सोछो डेवि अति असये माते डेडा डेडा लो वालव
 पवई काभे सकेया स्वाछी भते छेले पात मे के देखछतु पो
 केकात हो छल गोरुको होकी भते सत मावीका गले वकडी
 एता तेसे जीगले का घामा कहिल काये बीवावसे एतपति

बाह वध विविसको तवतिमो किली डीह चो कतामा बगिया
 लीतु मिहान बाह वानेको छिक कोह छोएलाई दिई कोह आ
 फलेवाईनु बाकी फेरि जाही को तह एसीत तेसे देलामा त्यो वालव
 आमासंग भन्छ छेवामा होयो कतामा कोर भनी हिहिवा वसव
 छु भयाको छ डीह भरी अड जोसमाई देखाई दियो नव एताले दा
 कदाफ भनित तव बाल वगयो बावाह गुलाई मुमावो लाईतु डेह
 होइत होत भंडा बालव का साध लगी एताका वनिये धावाए
 आताको भेद भयो एतवि विगछन हमाहा एम हगले म
 लई मात भतिमवी बीवाहलाई डीधोति एता (मेवाव) का
 दवा एमि मगिके लक्ष्म प्रीया प्रेमा भतेकी मेहुन हगले बीहा
 गोकु एतक हमाज की छोए सुवाहना भलाफ हो धेरै कट
 बहिरीतले आकुहाल कहित को भन्दा तिमित्री (विवाडे) भयास
 पका हगलाई मुता तेधिये भनीतु तस एता भन्छ सोलं वीलाई
 मेले माएदजे कलोमई भदा एता हलामीत हो तेला गपातो लाई
 पतिअकार्य मा मड पोछे भजा सोमवी को हाइयो ड कहिवाफी
 एताको छक तेलाई माको छईमा पुप्याई दवा हाइयो विअगाड
 पाथिमा भंदा छ भोजियो का केवन्दो वल मछेडा भवि एता
 ज्याको हुने विगीके दवा मापुगे उहाई धोई वाव पीतु मो पति
 पाही मीत्री काइ जाने पावे पोठे हलाई ओले मुवलाई वा

ताहावकासु भन्ने एकोसले एताहू पाएए माए एताआफै भ
 पोए एता भोवलाई दोहेछ तेका बा छोए हेछन् । ताहाउगे हिउरथ
 काईतिथीले व्याप्री हेका दुवैजग एताएता काठो काभामै हाम
 पाउलीलाई पाती वक्तु भयेहायोआमा गजुहुनेथियो भती पाउ
 हुतुगभन्दा अकलमात आईआगे मार्तु भन्ने जस्तोगरे धमकी
 मकी गनलाग्दा लाल जगई एताउछेछ धुतुताएताइकी जाईलाग्दा
 एकोसका पौचौ बापुछोएले हुन्ने ॥ लाल एताभईतुमावी जुलाकादे
 हुगए पाचैजगवागुछो एअतु पालेपहाएताइ दुई २ दुकगए दिने
 ताहापछी तेसैतहा कासिपामा योगि एतागएने माकीकको पक
 हुकएकोछोएलाई ताहाकोएग गधीमा बसाई लाल होए आकावा
 लागे माता २ दत्तपुत्रमा लहाकाएग प्रीतिसेन भन्ना काबिआ
 तेसैतहा कापुछाए मा लक्ष्मण भन्ने वेत्ता बलाकी हिछ तेसैतहा
 कोवमा लहा वाम वधौका हुमागि आए वहुत वेसउवी च्याईछ
 गीकाए वहुतवेस उवी लवपती भन्नेवेत्ताका धौमा वास बसेका
 पछी लाल मवमाएता कातु वेग लनमानु गिमाआही वती
 हु भरी तपेआपेसा बाहीवेलिमया वनीआहस्ततज मातकी
 फकिआईला लोआईलाभन्दै लहाकापुछा मापुगे तेतुलवप
 वेत्ताले अति एतालायक ईमेडा देवि लालकासा माहुता
 गए भेडावनाये डोले बाघी धामा ल्याई एता प्रतिभेसकप

पछि लाल भन्ने लाल गपाको धौवे भै सको अमापेनत केअर्थ
 लोहो भन्नेममातक वितकी गति एताजग भरी वमा धुम लागी
 एताल किमेल जाहा २ गए माल छोडेकाथीये ति वतीआहस्त ही
 एताई भन्ने अघीकोनु भै एवेको माल हो मानुहवल् भरी माल
 डीलामा लोनु लाल धौवाले गयेछन् पालु काहागये भरी लदे २ हि
 बिलापगन लागी ॥ ३३ ॥ ३३ ॥ ३३ ॥ ३३ ॥

॥ मला ॥

लाल हो महा २ लोडा गुमछाएयो मोहलो पुछावा
 अवतही चीन्हे वनीआवेपाए केनेकडे डीठ एतु ॥
 पुर्वजग मके तपलको भापी जीवनहुनेगही मोतापु
 कोई देवदेवले एवीहेसाथे बाहिउलाकिहीमो हुहोइ ॥

पोजवाप भेडाभपाका लालले भन्नेको मुनि उएतागई वती पाउउ
 पछी तेसैमुलुक काप्रतिसेन भन्ने एताकी डुरुती भैती बाघले वपिछ
 बाघमार्त मातपछी भरी मुलुक मागु एताईडा गहालेलाल कोतला
 की बाघको पाईलोवेडी माएता कात १३ एता डोआगे वतीएतु
 ताहापछी एताका तीकाएहगुगे मके बाघ धौवाए पागे एता
 लाई माहाग १ बाघभैले माएलाआ भन्दा एताले बाघलाई क
 कीईहेडी कात १३ एत छैनत तव लोतीकाए लई बाघको का
 १३ एता जस्तैल्याईछ तस्तैईकात मीलाभरी कडुता लहा

आपका भाव एताभीमारे मुन्दा हुजुलाई छोले पनीभयोभ
न देसफिरि जाने हो भन्दा बाल भन्दा लोतव ज्योतीप्रका
से जाई एजागाई एजाभरी ताहाका भै भ्राताहा जाई डाकि
छोए जाई गद्दीना एवि एजातिल कंदि सवै भ्राताहा जाई ऐतह
संग पिडा भै मति धर्गवना दु भक्ति छोए जाई सिकाई सधरि
लाहिए वाद लागे जीउ र एने सपु भन्दा सहामा पुगी
दाएगी वस्त्रा वाद चित् गणि धकाई लाम्पाका बाल हिए विहोद
भै सुतेका वयला देस वंदावा भगो को नो जाई भिलाई के लाई
जे भयाको माल मद्याले बाल जाई काठिकन भागेछ विहार
(इज्यालो भय पछि हाई ह यताई तिहेर माल मद्या को नाओ
सि को छैन भान्छे पनि १ बाल थियो चोले काठि छिया छि
या पागे को छ यलो देवी हाउ नाउ विजा पुसिगे ऐ ऐ विधा
पुक्ताव गर्न लागीर ई नै बाल भन्दा मा आमा वाव स क ह कुदु
व को मोह छोडी ई नै बाल भनी योवी एना देसमा जाई पुगेथे सो
हिताव ऊर दुष्टका हात पाट मो अव मै जे वा वनु नर्थे छ भनि
यसै तहका अनेक विजा पु गणि ऐ ई दई ए योली सो हावन ई
मोफा बालका साहिल जाई सो लामा एबी नु पानु जगामा
आफनु निक्के को कोहिन हुदा सो लामा निक मा वसि अछोए
एतमित रुदेका ई दे कसले आगो दिन्छ के ई पाय गणि योका
मच जाई भनि छाति ठोकि रुन लागीर यसै वसमा श्री माहा
देव पार्वति के लामा वाद विष्णु काह जुना जान भनि आई दा

हिरण्यं हेतुवियति देव्यापुति देव्याको देव्या हेतुं जान लागदा
हिरण्यं तजो भित्तु आजगति कोहि च दानने मेला नार जाई मो
छंति न भय कले हनु यम्य हेतु भैसा वक्षति जान आता काहु
तपाई न भैसा अउ फकि धी भैसा भाग्य ले न पा भी आई पुख भयो
भैसा मसति जाछु आगो जाई दिनु हो सु भन्दा माहा देव वदे नि क काया
पुका न मा पुपा मदि पार्वति वितीग छि हल्यामो त्यो त्यास्तो ले मस
ति जाछु आगो जाई देई भन्दा भन्दि सुने को न सुने गी न्या दान भयो सो
क अर्थ भन्दा श्री माहा देव आपा गनु रुछ हपा वीत त्यो मो को मा
तिस वद्ध पा भन्त्या तगा फा वदन वद्ध नाजा का पिपाहु सेर मंधो की
छोरी वदन वद्ध नाजा का छोरी ई दुवै जना संगे वक्ष्या बल न्ना हुना ले
प्रीति वस्या को थियो ई मे पुगे पछि छिरी विवाह गर्नु पर्छ भन्दा हि साव
जे विवाहार्त लागदा हामो २ जना को प्रीति छुट त आत्यो भन्त्या
भगवती मा भतो जना मि आई पुका रुसाव पो सा क बगई पर्दे र हि
आ भाह आई पुपा छुट एतेमा जान जाई चोले मोछ मोहि
हिरण्यं संगमा पछि पति न छुटो स भनि मति जाछु भने को हो
ई २ जना को प्रीति भाव वस्या को हो पातु ई दा गृध्वे की जसो हुना ले
सात मति आगो दित न सक्का को हुं भन्दा पार्वति वितीग छि
हप्रभा ई २ जना को वडो प्रीति हेछ ई काई पा मेरो वहुत कदगा
वागो माका पुख लाई जगाई वक्षी पो सु भन्दा श्री माहा देव ले
जख सेवन गी जान जगाई दिया आक तीहि अलपू भया तहा

इति वाच्यं हि दुर्वर्तनी वाच्यं चित्तं भवत्युत्थाय मानस
 सौ भवति हि वाच्यं हि आर्जुन २ मेकमेकं वाच्यं हि स
 व्यापकं योता अतिमत्ता य सहा मा भुजि-देवता वस्या २॥ हि
 माथा हा भवति जाहाका एता ४ भवत्युत्तर दिग् भाति जा भोग्या
 तिमामा सधे न हि एता को रुत्या यस्तोति अघे हि दोष रुदे भा
 या को रुता ले ते सदिन पति भेभा दामोली एता जर्-पोल पा
 वगते एता कस्तुर्मागु भती यो नर जागे का ववर्मा वाच
 हिता वितरु देविया तपा भीरु अतिरु दिति सिन सो भाव का
 दियुं उन्नु कता नान पालत भया को काहा दिख अउते के अ
 धरि भवितो ध्या (लाला हा) हाती पूर्व वाट आसी पश्चिम
 तर्क जा को हा मो ज पुत हो हाती लाई के अर्थ ले सो धो वक्तु
 भयो आहा एता मे एता गद्दी मा वस्या लायक को हि वर
 एता भीरु एता हुत हुत ले छ एता हो ईव की छ कि नै नै
 भी प्राय ले सो धा को हो न द्य हे म पी भेभा हा हा निमीरु
 ले भने को वाज विडा हो हा म पति एता रु नै मात ले यस्तु एता
 यक एति धडा वमं गु मा एता रु नै नौ हाती लाई स्थाय वाग भे
 दा ति भेभा हा वडा वडा मा हा ज रु भेला भे सिं इ जात्र
 गा निमी लाव हि लाई गद्दी मा एता एता अभिसेव जा ए
 ॥ सहा भीमा अनेक वाजा गाई गु नाच रु इत्यादि इत सब
 हुन जागो ताहा पछि भेभा हा हले हुकुर मागु

आका आका काम मा जागो एति भति ता ये सो हि सावले वृज
 भयो नव एत वयो भेभा हा एति भे भागमा जाहा रु हल गभे
 न्छर आज का जा देव दा विद्ये एता रु ता के गु भो निम न्यो छर
 (लो सिं हा स मा वसे पछि अवसे म छर) लो सिं हा स मा वसे पछि
 अनेक एता लाई थो ही धो हा हा ल गभ न्छर हे हा हा हा हा हा
 लाई एता दिवा को नी को हा साव ले ता ही ईत अहा का एता एता मा अव
 से गति न हा ले छर हा मो लाई नान गु का गति नलो मा न्छ भति अव
 ना विया गद्दी को एता मा न वल्के छ भति एति दोष हा छुल्के पछो
 मा हा एता वाच्य कि ताग आया को ॥ लाल ले दिख रुद सिं हा सत वाद
 यो ल धो क दिवा हात जो विती गच्छर हे पाता रु मे ले रु गु को द
 स रु पाल व्दी भे पाभा अधम लाई को हि अति विध्य वक्तु रु वर
 अन्दा वाच्य कि ताग एता मच्छर न अउ जास आहा को एता ही लान
 भे ला हिता वले आहा इति को यक एता मा एति रु पौ अवत आइ पु
 गीन वाच्य जा भयो मे एता को कए पुण भयो मे रि ज्ये मे मी ती तमा
 क अघा दिखि हो अव वही पाता हले ता एता भोग भति एता त
 लव लाव लाई जगाई ओ क क कि जा ॥ यति वी लाता भेस
 व्यापक एता पती विया यो इति आ भा हा हा सधे का हिता
 व एता लाई पो लत जाई म रु रु न भने हिता वले जात एता
 छ पुग्या ते लीत का एता जल का तला डे वि अति ह्य भया

भैमाएडाहृ लाजमाती आक्रा घखए गपाभोली
 पल देमिवाए एगलाउ काहजुमसिनामीलेतुदित
 आडन लाजपाए अतिआनन्द संग एजभोगमतीलागपा
 ॥ प्रतिवसतमा लात एजालंग हिएविगीगर्दिहिएहिए
 माहाएज हजुकोएज पादता भयो पाजु वीपाह भयाको
 छेतभरे अपहमोविवाहगुपछिभनीजोगतवीवडावडा चडि
 गरुलगाईनीमतागएचीकाहोईलाहहिएको चीन्हवी
 गमीलागाए वेलावीपुर्गेमा अधीकोपंचमीतिथी नक्षत्र
 मा स्वागतनछेय पुभयोग धठकाउ सुकवाकाएभि २३५
 जोडासीहुहालनुभनी मोतिवीरुलेलगतलेवीडीयाए
 लाललेअगमा एजभए काब्रमहएहृलगाईनीमतीडीया
 भतअवेड डेलडेल काएज भागएलाइनिमोपठायाए
 सबभेलाइहमाकाको अवेक हकवठाभएगएवीवाह
 तीज्जागे काहापथी लाहहिए एजएज (लीगला लाभा)
 कोपीहाए जवजिअपओ आनन्द संग पुबवीलाजगएहंडा
 भया ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इति श्री वीरपुत्र वीरवीरेश्वरीहृत्पती सर्वोड लाकंह
 एपीति पुएणे शनियोध्यायः ॥३॥ ॥ ॥ ॥

कोहिय कदित वसतएगमा सोमवाह ओसिपेएते सुतर
 बाहिर नजिकेईहावति भनेकिगंगासाहि एउठईव भनीगेछन
 कपालपातिनुहाईरा योवले कपाल कोहिएगीमा पदावगा
 येलोह माहा एजहिए आक्रादवीमानुहाईतकेगईन ॥ त्यो
 कपालको ऐकपाको कोहिएपनीनका बायपुठापुगेछ त्योदेसमा
 भिपुभने कहर छेछ एजईदय चन्द्र भनेलेछन एजिबेरुका
 भारेविछोड भन्ना एजकोछोएहिए कामि (मंवी) मानसीहभ
 नेकोहिएतेसैठईमा विघ्नवीतासीनीभनी कहुविघ्नपतिपत्मा
 सीहिएगेहदेस्काएज (उदयचन्द्र) यकदित सि काखिलत
 भति घोडा माचीड इन्द्रगीमपाए जातलाईगीमा घोडा
 लीगीया त्योघोडाका चारुदिहिए एजकोहिए (वगी आया
 का) लेवेहि हिडत तलकाकेभयोभति होए सुवजसोरेदेवे
 एजभन्धनहेसिकाए (तिपाहोहो योवमा होभति तोछा
 सीकाभन्धनहेमाहाएज ॥ योता चिंतापुका एजालातकी
 एज (सिहा) कोकेसहोभतिवीरिगदी एजआतिवसिहुदे
 तेहिएको हातलेतापे ७० हात कोभयो एजभन्धन कपाल
 को ऐकयलो एज (सिहा) कालीरुनी भति मनमाचीतागहि
 मंवीइभन्धन ॥ एजजोगीया ॥ कामिमानसीहोहिए

कामद सुत को किन भव लई दार । कीने जनन से पुरु
 पोचल का । एनि हए के पासु । अब मीमा तमि जवाक
 री । ॥ एजा रिय चद्र जि ॥ विष्णु विना सीनी कुदु नि
 बुला वह ईन से प्रदि सवार ॥ प्रहरे इति न जग मे है अ
 पा आप के ईक्षा प्रजि है महा ए ॥ योज बा मी वी ले द
 दा । कुदु नि लाई दा कि एजा भन्त ॥ विष्णु विना सीनी हो
 । आज सपना मे एनि ही ए देव्यो । एति नो द नहि आई ॥ जो
 न प्रका ले हो हि ए न्या वहु लाई मोह नि जाई ॥ तव विष्णु
 विना सीनी कुदु नि बुदि भन्त ॥ एजा रिय चद्र हो मोह
 श्री गग को मोह नि मठी के ईल दिग गाव हई ॥ पत्थ छोपे
 सुना हो एजा । तिन लोक को हि लाय ॥ यति कुदु नि बुदि ले
 भनि चीता मनी काठ को डुगा डुगी पा काठ को वहना
 वतारि वक्ता निमा वले गी । माहि ए नि न्या डला भन्दा ए
 जाले आका समा रा ए लाई वन माची तामणि काठ को
 डुगा डुगी पा काठ को वहना वतारि न्या ड भनी हुकई द्या
 ए सव जना वन वन माग्या ॥ गही एत पोछा पीदा
 त्वमनि वास वसे छतु । मेरुव का दु प्यामा भगी भन्या
 चीको गड हछ तहा भन्या का चावचा हछ तहा ली

दिला चौ जना दा नू नई चर्ह गवा छतु । एगु पोछि आका
 गुंसा आका ताहा पछि वावु आमा ले हजेठ (छोए) काहा
 कहा के हल सवा छ । भन्दा जना चाहि छोले भन्त च हपी ता
 माता । पूर्व दिनामा चद्र प्रभत्या को महा छ ताहा का एजा मीवी
 का छोए लाल ही भत्या का हछ नृति को विवा हगई भनि वा
 बुआमाले वर्षा जि विहा को तज विज गदी हामी (लाल ही)
 डुई जना को प्रतिकु दारि लाई तज वी जग हछे न्या को हो भे
 ने पछि डुई जना भगे छ नृति का वावु आमा वोज ठ गवा छ
 नृ । प्रति जे ठले भत्या पछि माहि का भन्त मव क्षि नृडी
 हागवा को धिजा । ताहा ईक्षा प्रभत्या ए न्ये हछ ताहा का
 एजा की छोए वक्षि प्री पा भन्ते मैना नि को विहा गल लाई
 काम को छिनी पा पछि (विहा न डुई) मछि छतु (वावु आ
 माले) पुव ए न्या भन्ते कम्हात को छोए नि काई चोए २
 विहा गति दिया छतु । ताही की भन्त मडुं ता रि साग या ए
 दन प्र भत्या तगा ताहा का एजा की छोए बादे ही डुवा ए न्य
 गलाई दिया एति ले छोए मारि ए न्ये मा छोए ए न्ये आका व

देस गया। ताकी की गण वसे किछु। कान छो छो भेन्यन मपच्छीम दि
 सातक गजों ताहा जयेपु भेनाभासि सहा (अधीक एसे) हिछ ताहा काका
 उदय बद्ध हेछन तिले एतिहिमि एवोमा ल्याईई भेनाभे भाएदाले कु
 नाबुछी बोलाई ल्याया सब हात कहंडा चीतामरी काठ को डुगा हुगियाका
 हको बहाग बनाईई मल्लाई अन्दा सोकाठ योगन डुगीलाई द्वाएलीई
 जंगल मापगया डुगीआजंगल मागया भनी काछोछोएले कह्यो वावसीग
 सोध्या चितामरी काठ हुगीयाकाठ काहाईई कलोईई भनीयावभीछ (हामी
 पल्याको ह्य) येहो चितामनिभनेको पल्को हाउ कोडा दितगयाको मुछयेहो
 हुगीयाका थभलाको भनि वावछो कोर्गथमा कामसिद्धीको चुपलागन जय
 रहयकोरे भने हामी का हावछो भेना तेसखका फेदमा वसेकाहमा कोयो
 वईई भातिले सबकाग [भगे एहको] मुनेछ आकता सबसाथी हुलाई
 उलाई एतने भन्त जायो हेभाईहो चितामणि हुगीयाभनेको काठको ह्ययेहो
 पातु वसमाभगे बाको गुंडछ सोगु साएकत कादोभगी २४ जना ह्यमाच
 ठ भगे बाको गुंड आकी ह्यमा सादीया लोहयकादी फेड को डुगा
 आदमा गुणका हागाको बहाग बनाईइ द्वावतिगुम का मोक्षघाटमा
 हातीईई एतालाई खवईया ताहापथी विघ्नविनासीनीलाई द्वाकिडुगमा
 बडाई एतीहातातपगया विघ्नविनासीनीलाई ॥ विभास ॥ डुगीयाहो
 चितामणि काठकी डुगीया काठकी बहना बलाई ॥ जाहाहोई हेहि
 एतीको धाट ताही कीता पई बाई ॥ पतिभनी पहेला अक्षेता मधीछई
 डुगाईयो हिसावसीत जतावाट वगी आईछ डुगीहने हिडाई हिए
 नीले मुहाईने छाटमा पुगाई डुगावाधी द्वामा गई हाका अगाड

जे हात जो भेने ॥ आसा वणि ॥ बाल कमा गिनी जो नादिना गिनी बालने आय ता
 हिदतले भेपछी आई ॥ कुसहो हेवाक कमा गि आज मुवदेखने भेपाई ॥ पतिकाल
 नाई मोहनिको योको एधि भन्ने हे भे आसा ह्य ॥ मलाई चिनु भयो की चीनु भये
 न हगुकी धाई आमाकी यो कहूँ (हगुलाई लाबले ल्याई दा मलाई हगुकी विघ्न
 मायालाग्यो महगुआपाका पछी पछो सो दो सो धी आजाभनी विगीगडी हिदाई आ
 मा ॥ गिमीआई नाले मईतगया जलो मलाई भयो आयो वहुन वस गयो भनि वहुन
 धुलिहुदै योरा वल्लेगई बाईन (आयु योपीमा गईन कहिदित पछी पकादत
 विघ्न विनासीनी भन्ने हे भे आसा ह्य हगुले दान पुले मुगुगि वक्तु भयो को हेछ
 पातु योरा दान गुन हंडो हेतछ भन्दा कु दान धाई आमा भनीन विघ्नविनासी
 तीक डुगी भन्ने हगुकी सास लसुएको तामले रोजेजु जोगी लनासीगा वहुनीआ
 नाई अलपेलादीनु आकुले चीतापाको कामपनिउछ पाजे कमापति सुवपाई यहा
 तले दिनु हुगु भयो भने लवकारको सुवमान्छ भन्दा एतीहा भन्ने वजि वजेको नाई
 मलाई थाछैन कसो गति भन्दा साहा एत संगी वीतगु पछी भनी सोहका एतिले ममा
 एती साहा एत जाल (आका स्वामी संग विनिगछन हेमाहा एत ॥ भेएव ॥ पृतमहोम
 नीलीजिये विनायकमो कहडुपीताको नाई ॥ श्रवाणकामि चीनई धाहो दानको कामच
 नाई ॥ हेस्वामीवाजेको नाईमा सधेवाग्हा भिक्षुकलाई घनिपीते सदा वति एतीवाजे
 को नाईमा व्वाईने भनुसा आयो विनिच जपाको हु भन्दा जाल भन्ने ॥ भेवि ॥
 सोनाडुतिने सीवाबल तोही कौन बाट का मागी ॥ जितपछी हिए नप्रपाकाको वुछी
 विनसाग हाई ॥ हातीहा ॥ योकासीकाईनेको हो हाती डुगीनाको वीछे डुगाईन
 ओछोको वुछी भने लोधर्म गिमीलिनगे पनाईछ भन्दा हिए भन्ने ॥ पृतमहोमे
 जेला ज्वाको कह लगावट मोक्षवचन सुनाई ॥ आज केहि का ए निहु भयेतो

अवमिअन्ननवाई ॥ हनुकिवडीप्याहिरुभंते मआक्रामनमा घमदगधे
 भने आमनिदुभे ह्याको केका रनेहो ॥ तेहिकुले मखादापवीवान्त
 ॥ हेहिलेहोसुलोतगा य सोगभने एजवातिमो मेले सगलवुधु
 न्नाछ ॥ लाल भन्छत ॥ प्याहिले छुटिहैमहक धामेए पछीहलपछीता
 ई ॥ काहु भोजने पंचअमृत अपतेकाहेप्याहिले मेलेपचरमात भान
 ईलाई जोवात मनुलण्ड लोवाई ॥ भन्दाहीतभन्छीत ॥ साततर्हे मे
 पीतकोछो ड्यु नाहात्य न्नुहैपराए ॥ घौलाएजा पंचमेका अवकहुने
 पीतको राम ॥ हेजालसामो ॥ हनुभदिमा बावुआमा दाजुआई ईहमी
 ज सवकुई वछेडीहनु फामाज चाला की धुलीमे ह्याकीछु भते मेल
 धमिगनिका नीली पीतको नाई सोधा मनु भयेत ॥ ई ॥ ई ॥ गहिरु
 दालात भन्छत ॥ सवीर छुटिहै पीत वृद्धताई मोहनेतिहो लागई ॥
 देहप्याहिले मगही पात अपतेहात लागई ॥ हेप्याहिले ॥ तिम्रीजीई कीतगधे
 ॥ विमोमेले पीतीछुटाईत लाई कलेले मोहने लायेकोछकी खाहो ॥ मोफाला
 चोधात भन्दा हिलभन्छीत ॥ पीतमहो ॥ लागई लई गिया छुटिहैनाही मो
 हीकोहे भालुई ॥ कहदैप्याहिले ॥ पीताम्र राम मेलेपातुवाई ॥ हेपीतम
 कीत प्रवेनमाईहछ ॥ जागेकोपीता अकालेछुटाईदा छुटिहैत कमथिले
 भवीपक्षीछ मेले लालसुलाको तामले सदावर्त चलाईन घोजेकीहुँ अह
 कहिअर्थछेव भनी वक्तीपोल भन्दा जाल भन्छत ॥ सवीर गिई
 फेसवअंग भीज्यो तोहीत आवरयेत ॥ नाहीमालेहित पीतकी वार्ति
 अवकाहा येहो वहपीत ॥ हेहिलेप्याहिले ॥ आलुलेसगि मागिलेक्या
 वसेको नाईपनी भीमो ॥ पोपीतीछुटपछी काहापाउलभोतहिहोला
 ईकीभन्छीत ॥ प्याहिले ॥ तजडाई अंगरीहो मेलेलेह वन्धन

काई ॥ जिपानागि कहलत मति पाछेहि पछीताई ॥ हेप्याहिले मेलेओछी
 तजडाईछ सोआक्रामतमा वाधाए मेले भनेको वृद्धे भेतो पछीमलाई
 तशरुनेछी भतिके (भन्छत) ॥ प्याहिले नुवाहीवीएपातल्याईके मे देहवंधाई
 ॥ अवकाहादेविहो पृतनमुगी पीछेहिहो पछीताई ॥ हीप्याहिले मेलेभनेकोमा
 न कावाकोवाडिनलोधा अवलेतिमो मेलेवीछोड होला भनीपीका पछोएमा
 पातको थुक लगाई दिपा भन्छत ॥ गुमाएछाडा मेवहीधुकिहो कहिकेदि
 यावलाई ॥ मेलेहिच्याडा गुमहिबधाहो पीछेहिहो पछीताई ॥ हेहिलेप्याहिले
 मापछोएमा नथुकि आक्रमे थुके लोपछी पात को गुदिबिमलाई सम
 होलिभने थुकाकोहो हुँ हुँ हुँ गभन्छत ॥ यकेपलमेतीकानी जेहो पक
 हीवाटुलाई ॥ मुखमेदेवतवाही मीलाहो गुमाहो हो पछुताई ॥ हेप्याहिले
 मेलेवीछो ड्युव लाग्यो एकमीतीठ पलडु माखुगछु कितपलोतिहुईछो
 फोमलाई देवत वृद्धाज लाले माला पोंडंन नथपाईं येछेवत भन्दा हिए
 बाधुई दामगरे आउले पालेका वृद्धागेभन्छत ॥ चुडा मगिहो ॥ गुमतो
 वेठोअहिहोरे हमतो नाईविदेम ॥ सोरीकमाई वृद्धा लोजलहे होवेजोगी
 नीयाको भेल ॥ हेमुद्या ॥ तिया एता मंदेव विघ्नीसवि मेलेकाम् तियावा
 वृद्धाको नाझि धर्मगर्छु भन्दा नाईभविदीदित भने जान्छु जोगीतीभये
 एविदेसछुमः चुडामगिलुद्याभन्छत ॥ लाहीरुहो हातिवेछोडा दानान
 वेहे कागकहत लँदेसु उद घडीमे गुम जाहोहो गुमहीवु वेहे ग्रहदल
 ॥ हेहिलेप्याहिले काजले आज समा चालेगवा कोछ जालले बावुका नाम भ
 नुपयो भने हाताछोडावापनी वातछेडन अककालमा ताएलागोईत
 भनीजयो भन्दा हिलभन्छीत ॥ चुडा मगिहो तमतो कहली कागवाको साह

व सुखल वाद ॥ कौनपुछोही वातमेतोही कीक कहतुम नाव ॥
 हेपुधागिनाकागलेभलोभरी गतीभाकुमाकिकले सीकापाकोकाभ
 धीमरी सुखाडिबीजरी एताये के एताकाहगु मागति अनेक विलाप
 गति ननकाईकलागति एलातु भन्दत ॥ सखीए सुखीनरियामे वैही
 होतरी धूपधीनभयल पानी को आई ॥ नपुछोही पीताकोनाम पील
 क्षनहोईआई ॥ सुखलनरी कामे वैहीकेएतु छुंडा २ पातीआई ॥ नपु
 छप्पाए पीताकोनाम विलक्षण मतिहोई सुभातेनीका वैधिरियाए
 गलागला पानीआई नपुछप्पाए मातापीता का वीनक्षणकोमताआई
 ॥ हेपुधागप्पाए पीताकोनामनलोध विद्रो मेरे बालमेदेखिको प्रीतीछु
 लामकी कतीभला मेपनीमातेतो भते अबप्रीतीहपरी नहोई गदपजा
 नाहोई अनेकहहुप्पाए मेलेभते को नमातीकत जीहीमेको वीनक्षण
 अब धाहोला भरी पुका (पातीनभयेको) बोलामा लालहिउवेकता
 पुगी पुकाबोलामा उनीया एहीहीपावेनाईभीईतु भन्दत हेपुधापीता
 कोनाईक हेपुधा लालके (माथीलेवेकागीड भते) छिपछिपे पारी
 पुका बोलामा भयो असकत होपीताको कतिमेज पथीपधुगारिनी
 प्याभंडा हेमाहाएतु नासिकुडापरी प्रीतीछुलोभते कतिगहिरु पी
 ताकोनाईफली दिनुहवुल भेदा लालभन्दत हेती एतरी पुकाबोलामा
 उनीयाकोभीला छुंडा छुंडापाती आयो पोअलक्षणहो नलोध पीता
 कोनाई भन्दा हिअभन्दत हेमाहाएतु ॥ पीताकोनाई भन्दा हगुलाई
 कीन गहो भयाकोपीताकोनाई लीनलि प्रीतीछुद देन कीकुसमाक

एतुगोई वक्तीछ भन्दा लालभन्दत हेती एप्याए ॥ गिमी अबक पकले भयी
 अन्पीयाएतुगो नभीलमा मलाई पारीले काप्यो भन्दा हिअभन्दत हेत्यामी
 ॥ मलाई छल देवापाके हो पीताकोनाम कहवक्तु होत भन्दा फेएलालभन्दत
 तीमीलि नाहक मा प्रीतीवीछोइगएयो अवमगएचीन्ह अरुपुति तीमीवेदक
 कीडि भन्दा गहाभन्दत हेत्यामी ॥ मलाई हगुधर्म पतीभेनुईछ भयाक
 हुहोत भन्दा लालकागलाभमापानीआईमकोए लालभन्दत लोहरी
 एतु ॥ सखीए ॥ हाएमोरीको गहनापेहो कहुमोहो सीगाए ॥ पीताके
 नाप बापुकीनाग है ॥ अबन होसमाए ॥ लालमेहिआआई १३ वर्षकीभया
 मा छनिल पुका लेउरुडि माबीनत आप्तापीताक मविजगाई पुका
 बोलाभागे अनेकहहलि समुझडि नलम कता ले बापुकीनाम बापुकीता
 गहोभरी बहो हेएलेदेखडा देखदे अलप भया ॥ ॥ ॥

इति श्री श्रीगणपदवीलीताया प्रीतीछुएणि चन्द्र वरुणपरी
 लंपडि चतुर्थोदपादः ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

तहाप्राप्त हिअके वाग मेवता अनेकहहलि बोलापुगी कागी हे प्रीतमहो हिअ
 के ओही देखैवाधे जियानीतिहादवी गुआई ॥ हेभामी नोपमुद कोहो गये
 हो देखव पाई ॥ हिआमी हगुआई सोधे व्यागिनाए पछोतोहोला भन्दा व
 क्काको ओही देवता मनमा लम्ह सखी विलापगत मतलाउछ हेप्पाए ॥
 कं हों जान भयो ॥ पतम हो ॥ फेकादियो आचले अपता जिहगीगीआ
 ई ॥ ती वाहवही दावत ल्यामी छोनधोव मर्यावाई ॥ हेतममहल पाह
 सुभसि पापीनीहन्पु पछाई ॥ आवहिसेजप सुतले होलामी वचनवो

अवलाहोई के मुछहि मागिले तहि तो मै म (मछ) ॥ हि माहा एज
 यदि म माधि हगु को कहणु भवे मलाई तबला १२ वस
 लला पौवा पाथी वताई कत सडावत वाइला सडावत पागए
 हिई ल्याम को ताई जपु हिई वली प्रोत् न भवे आके ले
 ये मने छु भन्दा दुई भति पीवा वताई वाहु वली वाइल
 पुगे सडावत को लपुले लाम तपा गए हिई डिया एहि एली
 पौमा वली सडावत वाइल लगीत ॥ ॥ ॥

इति श्री पातुए हिई नानु लम्बदि लाल होए
 विमो गे नाम न च मो ध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ताहा प्रान्त रेड काई यचन एका की एली ही ए सौत हले भने एत
 ले माई तजानु भनि होए लाई यति होई माई तजानु होई होए यती
 मा माका धराये बावले कान्छे आमा पती ए ल्याये भने काई आ
 मा मै लाई दुख दिना छु भने मन्मा चोई मीची काछे एत
 भाजे सन्दाहगे पातु मीची काछे ले माहा एज हगु कि
 भागी वक्ता छ एज पातु हगु को दुई कान्छे आमा भे
 केगवत कहि देवाव (चीत एवा) सहिव हगु को सडावत
 देन हो भति भन्दा सन्दाहमा आयेत ए भाई लि आवा
 एतका विचमा माओल जाव लागे जान्दा जान्दा सात
 दिन को पादो हिडी सके वास वल जम्बु केसर भन्ने

वांमहा ए भस्मा लु भन्ने तेन देस का म जो ह्यत् ताही साव दल
 भन्दा वांमहा ए हो ए जय पति भन्दा एहि ह्यत् तेन सह का नमिक
 मा कैलास मागि भने की गंगा एहि ह्यत् गीका नीक दमा चि
 तामणि गाई ह्यत् तेन सह मा को दापी पत का ह्यत् सुधमणि
 चीता मणि भन्ने देवि वसे की एहि ह्यत् तेन गंगा को ती को सह
 लाई ए घाट लाई देछा भन्दा एहि ह्यत् ताहा की ए जाका होए आ
 ई वास वसे छत् जवाग पयो भाई गिमी मपालो पाले ग ए सु
 तो किन भने गंगा को कीता मा वास पयो चनायो भो ह्यत् पछे
 भन्दा हपस भनी डामू लाई सुत लाई आफु आधा एत म म वल
 भनि पहा वसे का धिने जसे आधा एत भये थो तहा वस्मा ईका
 पुणि देवि से विनी सुनी वकसु हवल तपात्री काता गे रुमा
 काठ वास वल आया को छकी छेन कोहुन भन्दा चीता मणि भन्दा
 पौमहा को मातु याता काजि हो ला हाइ याता ए हो ला योका
 आफु २ देवि ह्यत् काजि का हो एने सुनी हे का धिने तेन वल मा
 कलि भति भन्ने को दा मग पती देवि ले ताहा वावा ग ई ए (जागे
 पाहुना) मीचाले लै मग मा ए को लपा लपा ए विचा एत लागे
 हाइ धाई भने ए जाई हिज लाई गालि गत मातु धाई भने ए जा
 लाई हाइ कतो गी एव जे सुके भयापती ए जा ताई वेहुन भनि
 आलिका वि मा सुहाइ धाई अरु हाइ धो मातु थो गी एवी

दिखु मत मने अति एव्य कावेला मादे बिले (तेसे होला)
 कोलिहः मतिने सक्ता पछे गित पहरणी वितीस को राजा को
 को एवने जाग भया काजिले हाड को थुप्रो कहि मासु अ
 धोले को एवीदीया आकुसुमा एगले मासु हाड वाए
 बान लागे वीदा २ जवहाड मासु स्वाहा गीवाई सको मान
 वसे काथये के लाह मनी मने देस को एगामो छु चोलपा लगी
 मे जाईन जाई तेसे घाह मा न्यापा गहा कि मंगु गि म्ब केन क
 मी गी ए घा मान लागे तवी गो को एगो (जिहू) का मी
 सीव दल भस्मा मुहले तिएता काति २ जना जाई ईने पदे
 साहू जाई एगामो छु पयोई २ जना एगो लाज कछु
 भति ईह वसे का एगका को राथिये मी कीता मुने कैथिया
 एगालाई मास मी कीरुले सस्त्राहमि घा [द्वारा] मासु
 माई गी मावसाई एगो दिये एगपती एगामो भन्ते ही
 सावले आफ्ना सार्थ को मी कीताई पनी सफेतर ॥ ईताई ला
 जो पती भयो मी कीपती जागा भया एगालाई कने देखिये न
 साहीरु मानी रुत लागे ईदा कहि वा पछि य वपहा गमी
 एगु पयो भने एगले घा एगु गयो भन्ना ममा दुक पए
 ह्य गाहा पछी गता को एगामो ले आके मानी क ताँ को

एगामो को छु भन्ते राजा नीकन पसे एगका एगको चाकरी गहु
 भन्ते ममा लि एगका ह्यमी आफेता मा जाँ दाह पहाले समाती
 सोधपछ तागि दपोमा जोते लाई नेहा छु पछ भती नेहाली दिये
 तेसादिन देखि पदिन का एगि चोको पहाको ओसात पदे गि आह
 खानवार नेह भाची भागे तीस्के छु एगमा लुका घा पुगे मला
 ई आज पछी वासे देई भन्दा भस्मा मुह एगली लाई भन्ते ह्यो
 पारुता जाई वानपीन एगता तहले ६ वसाई एगले ममा का म
 लामी मा गान्छु भनि दपोमा (सलामी दित) गयो भस्मा लुकि सा
 ली भन्ते ह्य दोल गिमी लाई वसे हाई वताई दमा भोज आ भती
 [तेस स्वाहमी ले का एगि मा वेस गि सग तेला ताई तेसे माधी विद्या
 ईना जाई तपा पो को थियो] लोकाजि (पाहुन) हत भति मी भगे
 हरी तेल तताया को काह देवि यो स्वाह के च एग हो भन्ते नपुही
 ते से काहि माधी को विद्या ईता मागे वला काहि मा पयो एगु क
 एहि पाद निस्की मागो जाँ दा २ सीव दल भन्ते बाला ए का घा पुगी
 ताही कहि दन वली वितापो गाहा प्रान्त मावदल का को ए (जया
 मपति) को विवाह मनी लाई ईद यपा का एग इदक मल कि छो
 लक्षि भन्ते लाई मागन लाई दुत पहाया दुत गे एगामो गिनी गछ
 हमाहा एग हज को पची (छोरी) सिवदर का छो ए जाई भागी भति
 विनागर्भ आया काहु भन्दा (इदक मल) लेई छ मक त्या दा गछ

भति-रुकीदिया इतहलुगे [लिबल काह ग-मा] सव विता
 कल्या-रुवयुक्तौ विवाह-कोलाग-होई-लेखा-विता
 गर्भभर-पाप-हिउ-वप-मा-छोरे-[धलो हो]-कप-
 लानि-लाम-छो-का आ-मा-पा-दु-गे-[लेतो कोट]
 देखा-यो को-इ-हलिका-वा-ले-दे-वे-का-क-मा-ह-म-वे-छे-त
 न-भने-विचा-म-मा-ग-[पौ-ए-मो-ल-पि-सि-पा-ह-न-ई-]
 पो-ता-क-प-हि-उ-इ-लो-हो-व-न-ई-व-ि-आ-त-ल-पा-ई-द-य-प-मा-ज-सै-प-गे
 ए-ज-ई-द-क-क-म-ल-ले-ज-नी-प-मि-मि-इ-ज-आ-ग-उ-ई-दे-द-वा-मा-
[वी-या-त]-ज-गी-घा-त-प-न-ग-ई-य-ज-मा-ज-गी-वि-वा-ह-[क-
मा-दा-ग-दी-या-त-हा-प-छे-उ-दि-त-मा-स-म-पू-ए-ज-नी-ह-ल-
इ-ला-ह-छो-ए-ले-त]-ज-ई-वि-दा-ग-[प-हा-ई-दा-छो-ए-ल-ई-]
 द-ई-जो-भ-नि-क-मा-[व-सा-मे-ग-उ-स-य-ज-ता-ओ-हा-नि-धो-ज-]
 अ-ने-क-स-दा-म-स्ते-त-ग-[ई-दि-ई-छो-ए-ल-ई-अ-मा-या-ए-ति-ज-नी-
घा-अ-ई-दि-के-ला-म-न-गी-ग-का-दे-वि-घा-द-भ-ने-ज-मा-आ-
इ-प-मा-ह-मा-व-ल-वा-ह-ग-ग-गा-ये-उ-म-ति-ग-छे-त]-हे-ग-ग-गी-
 1-त-पा-मी-भ-ने-व-हु-त-स-म-वा-ई-इ-नु-ई-छ-मे-हो-ए-ल-ई-व-वा-ह-ग-
 ल-पा-मि-ने-क-वि-ए-ग-भ-पा-को-ह-न-ले-छो-ई-वे-त-कु-भ-ने-चि-ता
 ग-[आ-ज-ग-छ-को-प-नु-या-चा-क-इ-लो-हो-व-न-ई-वि-वा-ह-ग-ल-पा-
को-दु-पो-मि-वि-हा-रि-हो-प-नु-पो-चा-क-वि-हा-ग-ल-पा-ई-ति]

ले-ग-डा-ग-[ह-ल-वी-हा-रि-प-नी-क-ए-ल-वा-ह-चा-क-प-हि-ज-ग-ली-भ-ने-
म-ई-पा-क-ह-ल-ग-ग-उ-लो-हो-वि-हा-ग-ल-ई-पा-उ-त-द-ई-इ-गे-वा-द-
घ-सा-ई-व-ग-ई-मा-भ-पा-व-छी-पा-इ-ने-छ-ओ-ह-ग-का-पा-ई-मा-प-जा-व-
ह-पे-आ-व-छ-ई-न-या-भ-नि-ग-ग-स-ग-वि-ती-ग-का-क-ए-ल-वी-इ-ला-ह-
ले-म-ग-ग-म-ज-का-को-ना-मा-अ-प-ग-त-ग-न-छ-भ-ति-ग-ग-ग-स-ग-वि-
ती-ग-छे-त-हे-मा-ता-ह-ग-व-डि-स-म-वा-दे-(सौ-चि)-इ-नु-ई-छ-भ-ने-
ज-नी-छो-वि-नि-ग-त-आ-या-को-इ-]मो-म-ग-री-म-हा-पा-मी-ह-छ-त-कि-त
 भ-ने-म-ल-ई-वि-वा-ह-ग-[व-या-प-ध-ह-ग-उ-ति-स-म-वा-ई-स-ंग-मे-ह-
स्वा-मी-म-ने-का-वि-ती-ग-उ-]ज-स्वा-ई-वा-व-आ-म-ले-जो-ति-न-क-र-
 स-मा-ति-(स-क-ल-प-ग-उ-)दि-ये-ता-ह-दे-वि-म-ते-मै-कि-भ-जा-अ-व-मे
 ग-प-ति-ज-ई-भ-ने-इ-क्षा-ग-छे-त-॥अ-धि-इ-वे-ने-इ-त-प-हा-ई-म-ल-ई-म-गे
[क-ई-इ-ने-(इ-ला-ह)-ज-ई-छो-को-स-दा-मा-व-पा-ई-क-न-दा-त-को-स-
क-ल-प-ध-मा-ई-त-ला-या-प-छि-म-क-स्की-ह-न-ह-ही-भ-ने-ग-ग-ह-ही-सी-र-
(के-हि-ज-वा-फ)-दि-ई-त-रा-ता-हा-प-छि-इ-ला-ह-इ-ला-ह-न-ई-इ-ग-मा-व-
छ-ई-व-ए-या-त-ज-ान-ला-या-मा-ह-मा-ज-सै-प-गे-त-मै-इ-गा-छो-पू-ह-यो-
ए-स-व-ज-ता-व-गी-मी-पा-नु-(सो-दु-ला-हा-ता-पा-वा-ला-गी-वा-चे-छ-व-डा-
व-डा-ग-नि-मु-ति-ज-ने-भ-ने-को-छ-अ-न-या-य-मा-क-सै-मा-धि-पा-प-न-वि-ता-
ई-उ-भ-ने-को-छ-)ता-हा-प-त-म-ने-ले-लो-नो-का-म-जो-हो-ना-भ-ति-द-वा-

(छोदिने एजाकाहमा) हल्ली घालि गई पुग्पा वडो
 कि कीगि भागलिगमा (छोकोदसा) हर्व आया
 मोकिछोको अमा कामगणि कलिजाई हैतें भती जा
 दाता आका भाई पोहिछ भति विस्मात गद भिया हुलाहा
 ले दाम्पक भति चोको पाई भादाउ वडग्या भाई भ
 नो चिरी दुवै अंगा लोहालि प्रेमले गडगड भै दुवै कल
 ग्या केहिवो ऐई सके (पेद भलो) पकाज गतें भति दुवै यें
 ने गर्न गई (भाई) हुलाहा आऊले दुखपापाको कागि
 तिगी लोकाए एका (दाम्प) लेखनि यस्को निबाफ चाडो
 गालि निवेई नभते सब कामि देधि माणि काभा डाए
 लाई नेलछली दिवाछु भति भादाहलुलाई (हुक) सुवा
 पे भागा (डिठा बिचाहि हलु ले गगज छोटी दया लाहाई
 प्राजा दाम्प एजा भाई ^{सा}कि ^{सा} (काजि) विहागि पापा
 की (नस्काति मीन श्रगज पनो धो) लोस्वाछी लिई
 सुवजना एज को सुवभोग गए तहाई दायवा ॥३॥

इति श्री विष्णु पद विविते वृत्ति प्रण
 चंद्र बृहस्पति सम्पादे नाम वक्ष्ये ध्याय ॥६॥

अवस्था एतद्विदिते चोरे देस वाट आया का जोगी सत्यासि बैएगी
 ब्रूल चाणि घाम्प लह रुवाई जोगि स्याय कछ सोवमो निवात पीत क्षेनेग
 वावा साएवत चलाई दातको [दातक] नाई चोरे देसमा नोह भयो
 वेगिले सदावत चलासाको ११ वर्ष भै सके छ ताहा पछि पति जोगी सदा
 वत धाताती मीन आई भैं। एही छाले लाल को घवा को हिल्याई जाकी
 भनो हिसावले सो वमकाए दार [सदावत] चलाई हिक थिई तले
 वयला प्रोता जोगी सदावत धान पूर्वा भनि लोसदावत पाई निछाई को
 वादो छोडि अकै वादाति वाद जात लाग्यो हिले आझी को द सुख कला
 लाई भच्छा ॥ एगसा ॥ अति धावला छोडके पेडाईन को त्याई वलाई
 ॥ त्यामिका ए धेहो भोजन वताई ॥ हेस बि सुख कला लो जोगी लेता
 वादो बिई जङ्गल निजान लाग्यो तेलाई बोलाई पाई भोजन गारु
 भदा सुख कला [कोट] डाकत गे जोगी दाई नहि कन भाग्न वा
 जे कोटि भन्ने नहे जोगी तिमी कीन यता वादो लाग्यो नहाए लले सदावत
 एकेको छ सो पोवा माहिइ हिले तपाई लाई शकत पवायाको हो हीउछो
 सुभति लोप पाका सम्रात हिले को पोवा मा भगी हिले जोगी नाई भच्छा
 ॥ एग कछ्याए ॥ जोगी वाहो कोरे तम अताम वायो कोरे को मन
 छिपाई ॥ यह ग्रीह एमो वासो कोरे कोरे भोजन वताई ॥ हेगो साई वावा
 तिमी फाँता जोगी हो काहा वाट आया को हो ॥ ओमे एन जिऊ आईन
 कित दावो ॥ कात बोल्दै तौन कत हर्दै तो योधर्म साना [पोवा] तिमे हो

भोजनवर्तई दिखु छई जानु पछि भोजनहि सावले योकोठिगिनी
 लाई डाकतपछाया कोहो भविहीनले भन्दा गोसाईं आकासतम
 ने भन्दा रूपाभने किमगुछ पोहिछर भन्ने वृक्ष औषा वीली
 हिए प्रतिभन्ने लागे ॥ कर्षा ॥ माई हो चाहे छतमा प्रबलि
 तनामहे सो सुनी आसौ ॥ सापकहत हिए २ बोहि तमउ सक चा
 पो ॥ हेमाई एनीहीनमा [दाती] नाश बाँ मुकुमा फेल
 भसाकोछ सोहिनामहुनि आतसुवाई आउदा बाहामा केवल
 काउ कोषीते कदम कावमति वासमणि धुनिगई वला
 एति दोपहर भसापक्षी तेलतलाई माट हजा भन्दा हजा मुखम
 बाकासर्प १५ आगिस्को वनमा बर्तगया ताहा पक्षी एकसा
 नु नागविलि तलाई कछिडमा अनेका वलापुगाएई हसहिए
 छहिए भविभती कासाको सुनी महमहे म्या विघ्न दुबलो सो
 कने दुबलाया को हेछ त्यो नाश तहिवला वले ताछपक्षी बाट
 पो नागपति हो छीह हो हिए भन्ने भन्ने पोषणमा पसिर ताहा
 पछि भविधौ तामका दले भागी आया को धिजा हुनु ले हो
 लालः हो नाश भवि भवि लोकगया को देवता हुनु एति
 नागे हुनु हुदो हेछ भन्ने देवता आउत नमकी वनति भागी
 दले आया भिम्भी नवोविहेको हुं भन्दा हिए भन्ने ॥ पञ्च ॥
 भोगे भाले को नादसामे को नठर मे तुम देख्यो काह जाई ॥
 पूत होतै पाछ हमा सोहि देवताई ॥ हगो सौ भि तया

भिलेई का कुन्दाईमा कहें देवत भयो मकन कहियकन भया व
 विषाहुवेछ भविहीनले भन्दा गोसाईं भिभन्ने ॥ कर्षा ॥ माई हो
 तुम तो उछत पुण्य के का ए मे कै सेवतलाई ॥ ईनादिसामे केवल
 काउ हे सप हाई हहाई ॥ हेमाई हिए एनीनपा भिले पुण्य का विम्भी
 सोधनु भयो त्यो सप हगा को कोहो भवि सोधन हहाई सपुण्य विम्भी
 जोगीलाई सुनाई रा सो बोझो जी भन्ने ॥ मलाई त्यो सप तया छेई
 जातवडोड लाग्छ जातसतीत भवि मात्र दिखु भवि भन्ने हहा एति
 यहा वाउडा दिलागे दुई को लमा त्यो केवल काउ पोषण तहिसप हहा को
 वधार हेका छर भन्दा एति हहा वहुन भवि हुं दे जोगीलाई बाढका तह को
 भोजन दिई धुनिम हहा जोगी आका वास लागे गहा एति केवल क
 एपो धामि पुगी र एति वीवा वला हजा नाग को फौज निस्की व
 एगया ताहा पछि अति दुबलो सो कने व्यापभया को एक सप बाल तो
 स्क्या पोषण के छेई मागे वावर हो हहा हो हहा भवि विलापुगी
 कण लाग्या सो भवि हहा ले देयि दगा गिकन हो मेरा म्या मी जात भ
 वि अंगानी दुबले हाहा ल गण प्रेम का गले लागु भाइ व्याया जला
 मे सप को व्याभया हहा एनी य ले होला भयो मेले कति तह ले व
 हा भाथ्यो तिमीले नमानि दिना ले यलो भयो भने अवमलाई लम्या
 रु नले क्या पुग्छ नोई नोई नोई कत के पुग्छ तिमी मनु व्यभयो

मसपभभाभने तिमोमायाभैलेगो एकेपुछ अधिकोजसो
 छितिअयदेविउपानगर्तपभाअधिजसोसुकिभयोतायनि
 अवभाहअनेकतईका यानेवसुवनई न्यायो यैतलाईमा
 वल्लेसेसतागलाई भनिएसतुवतमापुगिआयायछि
 सोवसुमेएवायाकौ नजागुर्न सोवाईसिमिभैवमागुभं
 न्याछरू तेसवयमा वाचावैछई विनिगर्तु मैहिएभनेकि
 हुं। तपाजिकाकाछाछाए मेएखामिहुनु तितैकनमाउद
 छु भनु वाचानेहोएयछि अवस्येदियाछरू तयतिघो
 मेऐसैगहोला भदाहिएसिमिभैकत घागुँदु भोनि
 तयागहिएमाईलाभति घातिगईरू लातयतिघोअरिमा
 पसे। ताहायछिएतिहिए उदयचन्द्रएनाकाहजुमागे
 विनिगर्छि ॥विहाग॥ माहाएजहोपुएपुतो करल्लू
 उमिति कोएविकरताकोपाई ॥ओकोपीतिछो
 डन्योएजा बाम्हण भोजनकाई ॥हेमाहाएज। हजु
 कोदयाने तपस्यामेऐपुभयो अवमेएलातिकाको म
 सुवाहएयो हजुकीनाक पुणमवसुवावस्यो अवतय
 स्याको साङ्गगनहिाई जोमागेको सादामदिनुह

बसुवतसौपेगी हजुकोहुकम् मानुला भदा एजाईदयचन्द्र
 भन्छरू ॥कर्मागडा ॥हाए एतीहोपुमोपुतपुणभयल हमको
 पीअवचैरू ॥जोचाहैसो लेहुय एति कोलिकेतिठिबैरू ॥ति
 घोवतपुणभयो भन्यासुती मेऐचितवहुनेहयभयो जोचा
 हियाकोसाएदाम भडाएवाङ लगी सांगेगा मतिहुकम्दियार
 ताहायछि एनीहीएले अनेकतईताहका पकबातुवताई सोसपलि
 ईकत तलाईमागईरू तसैवयमा सारूपतिपयो तवीतकासा
 थगयाका मातीसहरुकत भच्छाहु अवतिमीहरु आक्राघाघा
 जाइभति विदागर्दईता सबजनाककिगया जवमुस भया ध्यो
 तसैवयमा लाजलेसिकायोवमोजिन् चौताएमा सवैपकवाग
 एषिदिईरू आफुकदम्का रुव माचछिनु जवआधाएतभये
 तवतलाईवाङ हजाहताग कोकोगीस्के ताहायछि चणैजान
 लाई हिड्दाता चौताएमा अनेक पकबातु तयागएएखाको
 देखि अतिबुसिभै आफुआफुमाकएगए कोहिदयालुलेहाम
 उपादयाएय तयागन्याकोहो हामीवाइभति सबजनालेय
 ईयनि सक्का सबकोनेदपतिभाति सक्को अतिबुसिभै नागका
 एजाभन्छरू हेभलाआदमी हामीलाई यसहिस्ताबले ब्वाई
 तपुगाहनेकोहो काहाछो तिमि निर्भयभै कतहामोअगाडी

आरुभन्दा हिए एनी रुखवाट बोर्लि नाग का अगाडी आई न
 लागा जा भन्दा गु मिमी लाई जोई छाछ सो माग मदिन्दु
 नन्दा एनी हाए विनी गर्धत हजुले मईया यतिको दया
 एवी वक्ती छ भने वाचा वाधी वक्ती यो म् ए विनी गहं ला
 भन्दा हे स्त्री जाति मैले भते को क्का का क प न्ना छैन ता
 यति ति यो चित वड् देत भते ॥ एक वाचा ॥ दुई वाचा ॥
 सत्य । सत्य । सत्य । तिमीले माग्यो को मदिन्दु छ भति
 वाचा वाधि दिया हिए एनी विनी गर्धत हे मा हाए ज
 हजु कि बुहारी हिए भन्दा को मैई हजु का काछा छोए मो
 ला मी हुन सोही वक्ती यो स भन्दा नाग ए जा भन्दा मै
 ले अजीवाट दिया को हो तिमीले ते बेहोत नसकि पिछोड
 गोछो भते अवपति सकछे सकति नौ कोहि सावले क्यू भ
 द्दा हिए भन्दा यो काता साचे हो पाजु क च्चाई मो का
 मारी को बद्धी मोते हुयो हे छ । ई सवयतु ई लो पत गयो
 अवता ननु क न्ना छैन भन्दा नाग ए जा भन्दा हो हा म लाई
 छलिकन वाचा वडाई यो अवके गहं वा चाले हाया तेय
 ति तलाई मागे छोलाई यडाई दिन्दु अवड प्राप्त कचाव

छिनगन्ना भति हज्जा ऐ नाग हल नित लाई माय न्ना यक छडि बिला पछी
 लाल मनु छ भे हिए का अधि कति प्रगत भया दुवै जना को मुख पूर्व
 क भेट घाटु जो भयो ई लो ई लो ई लो ई लो ई चुमताडी गडा भया
 ताहा पछि लाल भयन् ॥ विहा गडा ॥ लबी ए प्रीत मले तो ई डाल मुने
 एनि बोही दुतिके वाट ॥ चल हाति अपति ए ज को ई हि देस को ई त
 ए हो पा ॥ हे हिए एनी प्रीति छुवा पछी मी लाई न बहुते गहो हुन्छ भति
 अधी को ए ज मागे पोस म् पूण दुख भोग गार्थ विनी अधी मै देखि को
 प्रीति प्रकाण चल्ना छै प्रीति ज नाई मुख भोग गर्नु पछि भन्दा दुवै ज
 का क ए मो लाई चिना पा भन्दा अधी को ए ज मागे ताहा ए गह म् ग
 पुछ्छा ए जिती कन ए ज पाद चलाई लाल हो ए वला भया ॥ ॥ ॥

इति श्री विष्णु पद विरचिते पृथी पुन ए ३३

बृहस्पति सम्वादे नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ १७ ॥

बृहस्पति ईश्वर भन्दा हे ईश्वर माहा ए ज ता हा पछि मुख ए जा
 ईदय चन्द्र हिए लाई हिए लाई देखो मोह मै मेहो भुभा ए गि हि
 ए लाई आक्रा हात पाणि कत पति बेहोत पायेत औ हिए ए नि
 न्ना यो भति विवाहिता एनी ए एका पति बेहोत पायेत
 छोए दुवै पति देसा माग्या हिए ले पति पुछ्छनि मोठि लाल सँग
 भेट गि आक्रा ए ज मा गार्त । ईदय चन्द्र ए जा लाई सवै देसा

लेगदी यको गायो । यलोहिताव चरना द्य उदचन्द
 अति सुख माको उदास चित्रगो वै एगी दुहु भन्ना हितावले
 तुलसिको माला वै एगी चन्दन लाई पर्देस किर्त हिड्डा
 भया जादा जादा ११ दिका बाढा पुगे पुग्वा ताहा एपे
 ए भन्नाको सहा रहेछ ताहा का एना चन्द सेवा भन्ना
 तोन्का प्रोहित कर्म ध्वज तिन्कीवा म्हाणि मालति भन्ना
 को अति सुन्दरी योवन् ले मत्त भसा कि थिईरु देव काई सा
 लेतिका स्वामी प्रोहित कर्म ध्वज सन्निपात भौहेछ
 एवा म्हाणि मालति नाम गन्नाको एडि भै दुख सुख गी
 आकु धर्म ठामी एहा कि थिईरु । केहि काल पछी यक
 दिनु एति सो प्राप्ता माहादेव आई तिनै ब्राम्हणि सङ्ग
 सहवास गरेछन् एति आई गर्भ हेछ यसै गिले वछ्दा
 वछ्दा दस मैरा भयेछ ते सैव वामा एजा उदय चन्दु वी
 गोपति भीक्षामाग्दै माग्दै ताहा पुग्वा छन् ए ते सैव वन्
 मा मालति ब्राम्हण ले बाछे छोरे पाय छन् यो तमा
 सा गिती वीणी एजा ले देवि अति आस र्य मानि केहि दि
 न आहि वलु पयो भनि ताहि दे एमा गी बास गन्ना

दिनमा भीक्षामाग्ति वर्तनु गरिन्छाई पकाई खाई एत पन्ना पछि
 पुत्ता सो प्राप्ता माहादेव आई भन्छन् हिये एगी तिम्रो तिब्राम्हाणी
 लेवाछो पायेछन् भन्ना आन्तर्य मा भो नी आगो ला कडा चीत्
 राङ्गा गन्ना पोके एको दत्ताज सुन म भन्छु मैले दिवा को अर्ति
 लियो भते तिम्रो वढी चाहोला मैले भन्ना का कुए जतिकहि न भन्नु
 । ई एडी ब्राम्हणि मेरो ईक्षा की पानी हुन् त्यो बाछो पत्नी पुत्र हो
 आज देखि तिम्रो पत्नी मेरा धर्म पुत्र भयो यस अर्थ ले ति एडी ब्राम्हणि
 जाई आमा भन्नु बाछा लाई उज्जु भन्नु आमा गिलि भन्ना सप्त वा
 छाको लह्मा गर्नु प्रतिग यो भते तिम्रो लव कु एको सीछी हुन्ना छ
 भनी कन माहादेव अलप भया छन् वी एगी को नीन्द्रा पत्नी छुटेछा ईसा
 को पत्नी भयेछ । ताहा प्राप्ता आज मैले क्या लपना देख्यो भन्दै भन्ना
 आन्तर्य गर्दै गंगा गिरी त्वान गरि सा ए तिनै ब्राम्हणि का अ
 गाडी गे नमस्का गी आरा पुर्वक संग हात जोए भन्छन् तमाई
 मे एगुन् माहुनु हुँ डोहेछ ईवाछा गुरु जम्न एहा छन् हुनै को लम्हा
 पुला एगि हुँला भन्ने हितावले आमा को हुँ भनी आकु दस घिया
 एकन वला भया ब्राम्हणि ले वढी चाहो भनी तेन वीणी लाई उमे
 दर्जा अनुता एखिन् ए बाछा को पुता स लम्हा भविता गी हुँदा
 भया केहि काल पछी ते सैव लम्हा एजा चन्दु मेवा की छोरी अकल

मातृ विप्रीभैः बहुते साही भयछर पावावेद्य जोगिनी
 हनुकी हेरिदा जोगिनी जोगिनी भयछर हेमाहा एत
 हनुका प्रोहीतकी प्रालाणि एहीने बाछेछोए पाईकले सो
 सैकान्त में आलाई पया कोहो सोबाछेपाईला डौहीनी लई
 कोउतवाह नीका लाग्या मा भमैआ वाचछीन भरी जोगिनी
 हनुके बातीगाइ हेछ भरी नीका लउ भने पालागी गी
 १० जवान सीपाही पहाई तिनै जना लई निका ल गहिगी
 नाले हाँडि बाँहुनी बाछेवैगी इ तिनै जना नाना जना
 पद्धहडि को बादेही डिलके पछी सीधी पा भन्या हार
 मापुगी ताहाका एता चन्द्रसेन भन्या का धीआ तिनै
 कोडवा माहि तिनै जना पुगी बैगी एता लई गवि किगछे
 न हेमाहा एत हामी तो जनाछो पांनु मकी काजोगी भ
 आ ईमे एता लई जोगी गम्ह हनु ईहे लई वदने जगा
 वदई वदया बाभैहा वसताई चगुमाल पुतपुजा पामे
 त्याको गहिई भनि विनी गरी एता चन्द्र सेन भयछर न
 हेवैगी तिम्रीदे भन्याको वही प्राहो भनी सोछी गंगा
 कीनाको किरा न चो भन्या जगा सैकल्य गी बैगी

लाईडी अभया एति तिनै जना कीर्ति चो भन्या जगा मा में वसता भयी
 १ लछे सीधी गंगा ताता गरी सहावा भोक्षामागी लागी पकाई इ
 वेतनालेवाई लोकोरु बडाई न जान्छो यत्ने एत सैगवलि केहि
 नबित्ता पछी लोकोरु वन्या बडाई न लाग्या तेसडी घा आईदा
 अबो भयछर लोकोरु लाई आईदा एत पय्यो लोकोरु पुछो भयेछ
 एहीइ सकेत तेस अर्थ बैगी गिलाई लोकोरु लाई एक लाछो हा
 लो रथो बै गोरु लाई वसायो हलन चलभै गोरु मर्न लायो हा
 हा जगत बैगी मुक्तिगर्न लायो लोकोरु माहा डबले त्वयनामा तेरे
 जगे डगू हो सै ह्या गन्या भन्या पाल्या कोहो ओयले को सेवा
 गरीले तो कछा एहोला भन्या काथिये आज सप्त सला सला
 ए गन्या पानु आज अची का कुर विमि लावले हवी मार्व आत्याज
 तो पन गयो भनी गोरु लाई अ गालो हली हनु लायो गोरु बैगी
 लाई पुद्गई न लायो हेवैगी लाई तिम्री कीन कीकी गछौ मे ए अ
 यु ४९ वर्ष को थियो सो भाजका एति १५ घडी नाडा पुजेछ तेले ववत
 मा प्राण मेरे जातेछ पानु तिमिले कुदे मर्न नागे को हिन तिम्री धदा
 तमात बहूति मीलाई अति ईछ पुन मे एता यान गन्या कसा कर्म
 पनी यथायोग्ये नो गन्या आमा को निवास वै ताहले गन्या भोली
 वसत आहा आई मेरे पुछा कोपालो ववाई कन लकी ला किन

भने एजा अगति पो कुरुताले चील भवाका छत् मेरे मासु
 घापापछी पुभरुने छत् भनिमाहाउपले मलाई ऐं डी बौनी
 काग भवाह जन्मा पो वष वषको आयुदि ताको हो । ते अर्थ
 बुद्धि मेरे मासु वात आउता चीललाई एजा भवी चील जले
 लोभा चालो मायय तले तेत् [चील] एजा लाई समाति
 रूप क्षिण ३ [गोरु] मेरा डगुरुन ईनको मातिगति मेले का
 एरुदेन अथगिमी तीनु घात आलो भने तिमी लाई माधु कि
 भने तिमी छोरी अपसल मलाई छोरी भन्नु बाचा बाधुलाई
 कु तवछोरी दिला छत् अर्थात् पान्च कला लाई तिमी ऐज
 भनि एजाईदा गुन एवीछ सोही ऐजगु तिमासत् मालाग्या
 को कुरुता छत् तिमी एजा हवाछो भनी गोरुले अर्ति दी
 लको १५ छडी एतपती पियो गोरु पती मयो तेले छोडी
 बैरागी धागे आमासंग गोरु कोहात मुकाई कत मुलो ईजा
 लो भवापछी गी गोरु को पुछा काही पालो बनाई तेले मो
 कागोरु का ईपथा प्यो आकुलु की वतवस्यो । त्यो अगती
 पयाको एजा गोधभै सीनु घात लाई पाभा भत्या बुद्धि गोरु
 कधी छमा वल्ल गीन्द्रा पासा पयो बैरागी दुर्दे जी पासा
 माययाका गीधलाई समाति भन्छत् हेगध्द एजा ई

गोरु मोक्षमेरा दागुरुन ईनको कया कर्म गर्वतपाई दे सीनु घात
 हत्पतु नै आयौ भानी शौ गल पुँ गल पाए तिमी छोरी अपसल
 दिन्छो की तिमीलाई माई भन्दा गोध एजा भन्छत् हे तिमी भलाभा
 तीम् एलाछो मलाई यो सिनु घात देई मासगि मागे कन मे एछो हितु
 पठाई दिई ला भन्दा बैरागी भन्छत् छेदि दित्वा हो भत्या वान्चा वौध
 छोडि दिई ला भन्दा वान्चा वौधि दिया । ताहापछि गोरु कन मलु वाई
 कतगीध्द एज स्वोम पुग्यो आक्राछो पाचै बोदि अयत्ता नई प
 ठाई दिया तवति पाचै जना बैरागी का अगाडी आई कन भन्छत् ।
 हे भला मानिल हामी पाँचु जनामक्षे वजना गेजा अरु फार्कि जा
 न्छो भन्दा बैरागी पाँचु जनामा गुन सबै भन्दा एवी देव्या सोही
 एवि अनि अरु चावटी लाई फर्किया आकुले पायाको अपस
 लाई [गन्धर्व] विवाहगी स्वास्नी बनाई ओगोरु काहाड बोड
 गंगामा नगी कातिरिया सतिगति पति एखा ताहले गरिहिया
 आफु अपस एमहु सुख भोगगी वसेका भिजा अकलु मान् पक
 दिता बैरागी वस्याको [घा] मडि नौतने [विहा] दवा वनेछ
 बाँटि वा विगेचा वत्याको तबे नामनि वहुन छोडा वौ धीयाका
 तथा छत् आयौ हाति पती आफ्ने दर्पा कावापी वौ धी वान्

अथ कमाएकमाए चोफगिग्या हसको हिलावु गर्तनसकि
 न्या [चाक हसपति] तथा अर लस्का [कोज] वनिहि
 सावगानिसकीन्या छोडाचय्या वानिहि न्या वंभुक
 तावा खंडा बुकी भिरेका तम् तथा भै वैएगीकोहुकु
 भया नस्माईपति माह जाभने हिलाव सीमा वडिभै
 एह्याका नझीसीपाहि हसका नाम जागेको चोकोस
 समधीयो योलासा अफा मादे वृता वैएगि ए
 जाईदयचन्द्रे भन्नेग छाठ भौहेका धिया तेसैवव
 त्मा गीएन नौ वितादिने एजा चन्द्रेन आफै कसुभै
 वैएगीएजाका हजुमा पोछापन आया ताहापछी
 निवैएगीएजाने धरत मात तिमीलाई वन्दो वल गरी
 दिला भति घा पठाये ताहापछी चादिनाका वाह्या
 हस नस्माभै वैएमाएजाका हजु माभै विनिगर्त ना
 म्या हेमाहा एज हाभीहस काहुकुमा हेछी एज
 पार हजुमा जागोछ भति आकुए नवाद सबै वैएगी
 एजालाई चढाया आकृतिवैका हुकुम भाहि काम
 गर्तनागे ताहापछि तिरा जाईदयचन्द्रेलाई आफु

अधीको एजपा एसमहाभायो एहिबयिनाछ भति ताहावा इदवी ईद्वि
 आफै अधीका देस माजा दाभया ताहा नस्माभयाका लस्का [कोज]
 मानतिभन्या बान्हाणी [ओमा] लाईपति सँगै लगी मात मज्या
 माफीक सँग एवी आफु सुवपवक एजपा एवसु ताभने हिलाव
 ने माह गी जा नानादा सवदितको बायोहिडीस कया यछि आफु
 छोए [माईविछोड] को एजमा पुग्या एभाईविछोड मंत्रीने काहा
 एजाहस काहावा इहवदम आया भति अनेक तहका मेज माया
 कोस एजापुन्याया एलामी दिना भति तिरा आयाका एजा
 [ईदयचन्द्रे] का हजु माग्या [ईदयचन्द्रे] लाले त्यो कामिभाईति
 छोडलाई [छोएहोभनि] बिके भाईविछोड लेयनि बावुहुहुदे
 हेछ भति पाईमापी दएवद गरी दुवैजता भाई बाबु समेत
 हवने दुईछाडिसम अंगालो होवाहान गरी आनन्द [हवा
 चपाते] गरी आफु आफु हातकहे ताहापछि बावुछोलेस
 तोमिलाई आफुपुआता एजमा माया ताहाहालभयाका एजा
 हस भागे रैतिहले हावापुआता एजा आय भति सलोमिनी
 ये एजा [ईदयचन्द्रे] का हजु मादेस भीकोति बादा माली
 ते पुगी बादे मा सनामीपाय २ त्यो बादे अलफाईरुपेना ह
 रेको बाणिजलो भयो यस्ता ताहले सिडा जात्रागी एजाएन
 कमा वडी माहाएगी [मानति] बान्हाणी स्मेत एजपा

॥६६॥

॥ अथ ॥

मापगी आनन्द सँग विहाग दर्श भया ॥ ॐ ॥

शनि श्री विष्णु पद विचितायाँ चहु बृहस्पति
सम्बोदे प्रीति पुण पो अरु सो ध्यायः ॥ ८ ॥

॥ समाप्त मुनम् ॥

ॐ लाल हिए ॐ

॥ श्लोक ॥

हिमालय को अति प्रेम गोरे को ॥
मीलाय गहिरा विष्टो इय्या को ॥
केरि मीलाय होम भक्तिको को ॥
तनु मरु डूबे को खन भोरे को ॥ १ ॥
बृहस्पति ले वात गह को ॥
सुन्या मेने ईन्द्र जिले धन्या को ॥
यो वेस कथा है कन चीन लाई ॥
हर्त गत जहने कहि म नना ई ॥ २ ॥
तिन्का सहज दुःख हरु तडन क ॥
धनु जत हरले तित मज पतन ॥
पक्षी सपाया एस दुय दिन्या ॥
कुबद्धि लाइ रुतामिलीया ॥ ३ ॥

इति श्री लाल हिए कथा प्रथम भाग समाप्त

सुखे समात मोति नही त गंगा समात किन ज अस्त्रि समात को
प्रीति नही व भारे समात को वन ॥ नाथी समात को न किनिय
मेघ समात तीज न अल समात कि प्रीति नही त्व वाह समात
कि वन ॥ १ ॥

भूपस्य चीत कपन स्य वित मतो रथी दुर्जत मान मस्य ॥
स्त्रिया चरीत पुंसस्य भाग्य देवो न जातमी कुयो मस्य ॥ १ ॥

सुने की वेशी वाद ला की वाद ले वेशी वतास ॥ श्री यादे
री जो भवा की मरु शि वेशी जाल ॥ १ ॥ ॐ ॥

Handwritten text in black ink, likely a title or heading.

Handwritten text in purple ink, possibly a date or a specific reference.

Handwritten text in purple ink, continuing the previous line.

Handwritten text in purple ink, continuing the previous line.

Handwritten text in black ink, possibly a list or a series of entries.

Handwritten text in black ink, continuing the list or entries.

Handwritten text in black ink, continuing the list or entries.

Handwritten text in black ink, continuing the list or entries.

Handwritten text in black ink, continuing the list or entries.

Handwritten text in black ink, continuing the list or entries.

Handwritten text in black ink, continuing the list or entries.

Handwritten text in black ink, continuing the list or entries.

Handwritten text in black ink, continuing the list or entries.

Handwritten text in black ink, possibly a title or heading.

Handwritten text in black ink, possibly a title or heading.

0

25

20

15

10

5

0

CMS

5

10

15

20

25

30

35

40

